Sosyalist

KURUCUSU: Dr. HİKMET KIVILCIMLI

SAYI: 49 13 Aralık 1977 Salı FİATI: 300 Krş.

DÜŞÜNCE VE DAVRANIŞ BİRBİRİNDEN AYRILMAZ!

SEÇİMLER BİTTİ:

YENİ ZAMLAR KAPIDA!

YURTTAŞLAR!

Eli kanlı parababalarının saldırıları, baskı ve zulmü gün geçtikçe artıyor. Gün geçmiyor ki eli silâhlı faşist çeteler bir tek evladımızı katletmesin, gün geçmiyor ki bombalı saldırılar düzenlenmesin. İşte son günlerin örnekleri: Orta Doğu Teknik Üniversitesinde MC eliyle yerleştirilmiş faşist sürüleri binlerce öğrencinin üzerine bombalarla otomatik silâhlarla saldırdılar, yüzlerce öğrenciyi yaraladılar. Komandolar tarafından kaçırılan Kıbrıs'lı öğrenci hunharca katledildi, Yıldız'da devrimci öğrencinin öldürülmesi, son olarak mahalli seçimler sırasında işlenen tam 16 siyasal cinayet. **Ve daha bunlar gibi yüzlerce olay.**

YURTTLAŞLAR,

Faşizmin bu azgınlaşan saldırıları niye? Çünkü korkuyorlar, sizlerden korkuyorlar. Bir avuç parababası kendi keselerini ve midelerini şişirirken, bizler için zaten yaşanmaz hale getirdikleri hayatı, yeni zamlarla, devalüasyonlarla, lokavtlarla cehenneme çevirdikleri için, bir gün «yeter be!» diyerek isyan etmenizden korkuyorlar. İşte bu yüzden saldırıyorlar, bu yüzden öldürüyorlar, bu yüzden bizleri sindirmek istiyorlar.

YURTTAŞLAR,

MC'nin kurulur kurulmaz yaptığı zamlar, devalüasyonlar sadece başlangıçtı. Esas büyük «parti», seçimler sonrasına ertelendi. Parababalarının doymak bilmez «kâr daha çok kâr» **hırsı yüzünden, bizleri açlığa - sefalete ittikleri yetmiyormuş gibi, şimdi de soframızdaki son lokmamıza göz diktiler. IMF heyeti, seçimler bitti, daha sandıklar açılmadan ülkemize tekrar damladı. Bunun anlamı şudur:** Yeni zamlar, devalüasyonlar, yeni vergiler geliyor. Bunlarla birlikte baskı zulüm ve cinayetler.

YURTTAŞLAR,

Parababalarının, bu azgınca saldırı ve cinayetlerine karşı mücadele edelim. Yeni vergilere, zamlara, işsizliğe karşı örgütlenelim direnelim, devrimci protesto eylemleri tertipleyelim.

TÜM SOSYALİSTLER!

Halkımızın bu yükselen devrimci potansiyelini yönlendirmek bizlerin görevidir. Bu tarihi görevi mutlak yerine getirmeliyiz. Fakat, Finans-kapital canavarına karşı, tek tek mücadele ettiğimizde, faşizmin saldırılarını göğüsleyebilmemiz, halkın devrimci potansiyelini yönlendirebilmemiz imkansızdır. **Başarıya ulaşabilmek için ortak düşmana karşı tüm sosyalistlerin, ilericilerin yurtseverlerin ortak hareket etmeleri şarttır.** İşte bu yüzden bir kere daha tüm sosyalistleri Halk Cephesi'nin inşası yolunda, birleşerek, SOSYALİST BLOK'u örgütlemeye çağırıyoruz.

Parti Kahramanımız Doğan Yoldaş'ın anısına

16 Aralık 1976, Vatan Partisi tarihinin kanlı bir günüdür.

16 Aralık 1976 Parti tarihimizin kahraman bir günüdür.

16 Aralık 1976 Doğan Terlemez Yoldaş'ın, ajan-provakatör kurşunları karşısında, Partiyi koruma mücadelesi verirken, şehit düştüğü gündür.

16 Aralık olayının derinlikleri, 1958 yılında Vatan Partisinin dağılışa uğramasına kadar uzanır. 1976 yılına kadar geçen 18 yıl, proletarya partisinin, Vatan Partisi'nin yeniden örgütlenmesi mücadelesi ile doludur.

Vatan Partisi, yeniden, 21 Ocak 1975 yılında kurulmuştur. Vatan Partisi'nin "kurdurucusu" daha sonra Partiyi sabote edenlerin başıdır. Hem kursun, hem de partiyi sabote etsin. Bu büyük bir çelişki olarak görülmektedir. Ancak, ölümünden korkarcasına, işçi sınıfı partisinin örgütlenmesinden korkan finans-kapitalin gizli güçleri, bu çelişkiyi, proletarya sosyalistlerinin karşısına çıkarmıştır.

Vatan Partisi kurulurken, kurdurucular tarafından bir "dilekçe" vermek yeter görülmüştür. "Dilekçe"nin anlamı özelde en eski sosyalistlerin, genelde sosyalist ortamın başına otorite zortlatmak olmuştur. İki yıllık tarihçe içinde, parti yöneticileri, burjuva kanunları önünde varolmayı, proletaryanın önünde var olmaya, yeğ tutmuşlardır. Bu durumun pratik sonucu ise "eylemsizlik" olmuştur.

Eylemsizlik kabuğunu kırmak, parti yöneticileri için amaç değildir. Partiyi yaşatmak isteyen proletarya sosyalistlerinin, partiye gönüllü girişi, hep, tüzük-prensip keskinlikleri ile önlenmek istenmiştir.

Provakatörlerin arkasına gizlendikleri tüzük, tıpkı, Muaviye'nin ordularının, Ali'nin orduları karşısında Kuran sayfalarını mızrak ucuna geçirmek görevini görüyordu.

Ama, bir oyun iki kez yutulmazdı. Yutulmadı da. Ardına gizlendikleri tüzüğe, ihanet eden yine bu provakatörler olmuştu. 27 Kasım 1976 tarihinde, olağanüstü toplantı ile, yetkili kurul, onları, **otomatikman** tüzük dışı ilan etti.

Artık, provokatörler için görev, dışarıdan partiyi sabote etmek işini sürdürmekti.

Ama Vatan Partisi için, önündeki eylemsizlik bendi kaldırılmış, Derleniş'in yolu açılmıştı. Bütün en eski sosyalizmi savunanlar Va-

(Devamı 3. Sayfada)

DOĞAN TERLEMEZ YOLDAŞIMIZI
PARTİ KAHRAMANI İLAN EDİYORUZ

Bundan bir yıl önce, 16 Aralık 1976 tarihinde VATAN PARTİSİ'ni; «Yeniden örme», çalışan sömürülen milyonların öncü savaş örgütü haline getirme mücadelesine omuz veren DOĞAN TERLEMEZ Yoldaşımız, finans - kapitalin saldırttığı ajanlarına - maşalarına karşı yiğitçe dövüşmüş, gözünü kırpmadan canını vermiştir.

Ama VATAN PARTİSİ bugün yaşıyor ve savaşıyor; emekçi halkımızın kurtuluşu için gerici finans-kapital cephesine karşı, faşizme karşı, HALK CEPHESİNİ oluşturmak için en önde savaşıyor.

Bir yıl önce, «Varoluş» mücadelesinde olduğu gibi, bugün de Halk Cephesini örgütleme mücadelesinde finans-kapital saldırılarına hedef oluyor. Bombalı saldırılar ve provokasyonlarla, katliamlar düzenlenip yok edilmek isteniyor.

Elbette tarihin akışı durdurulmayacak, işçi sınıfının, Partimiz öncülüğünde, zafere yürüyüşü engellenemeyecektir.

Böyle bir ortamda, Doğan Terlemez Yoldaşımızın ölümü daha büyük anlamlar kazanıyor, kararlı mücadelesiyle bizlere örnek oluyor.

Bu nedenle; Merkez Komitesi DOĞAN TERLEMEZ Yoldaşı PARTİ KAHRAMANI kabul ettiğini ilan eder.

VATAN PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ

SOSYALIST FORUM İÇİN NE DEDİLER?

Sosyalist Parti ve eğilimlerin yayın organlarını incelediğimizde, "Sosyalist Forum" için yazılmış çok az şeye rastladık. TSİP, foruma gönderdiği katılmama gerekçesini yayınlamakla yetindi. "Kurtuluş" ve "Devrimci Derleniş" dergilerinin forum sonrası sayıları henüz çıkmadığı için nasıl bir değerlendirme yaptıklarını öğrenemedik. Emeğin Birliği'nin forum sonrası çıkan 12. sayısında ise bir değerlendirmeye rastlayamadık. TEP, Bağımsız Türkiye dergisinde yayınlanan "forumdan dersler" başlıklı yazısında, forumun olumlu ve olumsuz yanlarını kendi görüşleri ışığında değerlendirmiştir. Foruma katılmayan Devrimci Yol ve Yürüyüş dergileri "biz dememişmiydik bir şey çıkmaz" anlamına gelen değerlendirmeler yayınlamışlardır. Ancak "Yürüyüş" dergisi magazinlerdeki sosyete dedikodularını andırır bir seviyede Sosyalist Forumla "alay etmeye" çalışırken, Devrimci Yol meseleyi ciddi bir şekilde ele almaya çalışmış ve eleştirmiştir. "Biz dememişmiydik" tavrı ise bu iki derginin tek ortak değerlendirmesidir.

TEP: Türkiye Emekçi Partisi, öteden beri "dağınık halde bulunan Proleter devrimci çevrelerin aynı parti çatısı altında birleşmesiyle proletarya partisi doğacağını" savunmaktadır. Forumu değerlendirmesi de bu bakış açısından olmuştur. TEP, dağınık halde bulunan "Proleter Devrimci" dediği çevrelerin 12 Marttan bu yana kendi **sınır çizgilerini** oluşturduklarını ve bu sınır çizgileri dediğimiz **bir program tüzüğü** benimseyerek partileştiklerini ve bunlardan birisinin de kendisi olduğunu bir türlü kavrayamamaktadır. Farklı program tüzük, farklı ideoloji demektir. Ve bu farklı ideolojinin toplumda var olan farklı sınıf ve zümre eğilimlerinden kaynaklandığı da kavranamamıştır. Ve bunlarla birlikte TEP, bu partilerin aynı parti çatısı altında birleşmesinin mümkün olamayacağını, ancak **ortak düşmana** karşı **koordineli** bir şekilde **ortak hareket edebilme** olanaklarının var olduğunu bu önerinin tek gerçekçi öneri olduğunu da bir türlü kavrayamamaktadır. Sınır **çizgilerini** net olarak çizmemiş, henüz bunun çabasında olan "Kurtuluş", "Devrimci Yol", "Emeğin Birliği" gibi eğilimler yok mu diye sorulabilir. Evet vardır ve TEP'in birleşme önerisinin muhatabı bu eğilimler olabilir. Fakat TEP'in kendi içinde tutarlı olabilmesi için bir **program** ve tüzüğü, **bir ideolojiyi** benimsemiş bir parti olarak, henüz partileşmemiş bu eğilimleri kendi çatısına çekmeye çalışmak olmalıdır. Birleşme önerileri —gerçi soyutta bir birleşip parti olma önerisi söz konusudur ama— kendisinin parti olarak inkârı demektir.

TEP değerlendirmesinde Vatan Partisi için şunları söylüyor:

"Öte yandan proleter devrimci hareketin bölünmüşlüğünü kabul etmese ve kendini proletaryanın öz örgütü saysa bile, Vatan Partisi'nin pratikte ortak eylemler konulabilecek bir çevre olduğu forumda bir kez daha ortaya çıkmıştır. Bu da olumlu bir şeydir.

Ancak kendini işçi sınıfının tem silcisi, diğer çağrılıları da küçük burjuvazinin çeşitli tabakalarının «sosyalist» temsilcileri sayan ve forumun sonunda bir kaç «sosyalist» çevrenin bir araya gelmesiyle oluşacak komiteyi «cephenin ilk çekirdeği» gibi değerlendirmeye kalkan da eleştirilmelidir. Böyle bir «Halk Cephesi» oldu bittisi foruma dayatmak, bir bakıma UDC olayına benzer. İleri sürülen bu iddiaların gerçeklere ters düştüğü açıktır."

Vatan Partisi, Ocak 1977'deki I.

(Devamı 3. Sayfada)

DEVRİMCİ BİRİKİM, görevlerimiz: Ve SOSYALİST BLOK'un Gücü

Toplumumuzun ekonomik ve politik bir Bunalım içinde olduğunu defalarca yazdık. Bunalım dönemleri Toplumların olağanüstü günleridir. Çalkantılı, sarsıntılı ve alt-üstlükler geçirdiği dönemlerdir. Kitlelerin hareketlendiği ve genel politik hayatın içine aktığı günlerdir. Bunalım geçiren Türkiye Toplumuda, artık olağanüstü günler yaşamaya ve olağanüstü olaylar doğurmaya gebedir.

Ağırlaşan hayat şartları ve finans-kapital iktidarının baskı, zulüm ve cinayetleri işçi sınıfımızda ve geniş halk yığınlarımızda devrimci öfkenin birikimini hızlandırıyor. En zaruri maddelerin yokluğu, karaborsanın, istifçiliğin, stokçuluğun başını alıp gitmesi, gaz, tüp gaz, ekmek ve yağ kuyrukları halkın hayatını çekilmez hale getiriyor. Geçtiğimiz dönemde yapılan devalüasyonlar, zamlar, vergilerden sonra yeni yapılacak ikinci parti devalüasyonlar, zamlar ve vergiler halkın mücadelesinde bir sıçrama yaptırabilir. Finans-kapital beyleri ve onların akıl hocaları şimdi de «sosyal huzursuzluk» ve «sosyal patlamaların» kaçınılmazlığında hem fikir durumdalar. Hür burjuvazinin liderleri «tarihin en ağır bunalımını geçirdiğimizi» yeni devalüasyon zamlara halkın dayanamayacağını ifade ediyorlar. «sosyal huzursuzluk» ve «sosyal patlamaların» sosyalist literatürdeki adı Halkın kendiliğinden ayaklanmalarıdır. Finans-kapital ve burjuvazi, Devrimi ve Devrimci Patlamaları ağzına almaktan korktukları için böyle usturuplu ifadeler kullanıyorlar.

Egemen sınıfların bir halk patlamasını beklediği, devrimci enerjinin hızla biriktiği bir ortamda sosyalistlerin görevleri nelerdir?

Sosyalistlerin görevleri bir yandan yoğunlaşan karşı-devrim saldırılarını savuşturmak, boşa çıkarmak, diğer yandan halkın kendiliğinden patlamalarına «dört ayağı nallanmış bir vaziyette» hazır olmaktır. Sosyalistlerin görevi Halkın kendiliğinden hareketlerinin kuyruğuna takılmak, onu kenardan seyredip alkışlamak değildir. Halkın spontane hareketlerinin başına geçmek, onları bilinçlendirip belirli hedeflere doğru yönlendirmektir. Halkın devrimci mücadelesini bilinçli bir şekilde gütmek, halka klavuzluk etmektir. Yoksa sosyalistlerin görevi; Halkın biriken devrimci enerjisini, ne finans-kapital kışkırtmasına kurban etmektir. Ne de, finans - kapital ve burjuvazi iktidarınca (ittifakınca) nötralize edilmesine göz yummaktır.

Sosyalistlerin görevi halkın devrimci hareketlerini; görevlerini, boykotlarını, işgallerini, yürüyüşlerini örgütlemek, canlandırmak ve geliştirmektir. Yığın hareketlerini yükseltmektir. Bu büyük görevleri yerine getirebilmek için sosyalist parti ve örgütlerinin öncelikle bir blok kurmaları gerekir. Sosyalist partilerimizin ve örgütlerimizin kuracakları Birleşik Sosyalist Liderlik hareketi bu günküne göre olağan üstü güçlendirecektir. Devrimci eylemler yüzlerce kat daha güçlü canlı ve etkili olacaktır. Bu gün sosyalistlerin gücü hiçbir şekilde küçümsenmemelidir. Türkiye'nin bütün İl ve İlçelerinde yüzlerce, binlerce işçi, genç, aydın, öğretmen sosyalist vardır. Mesele, dağınık bölünmüş olan bu güçleri derhal pratik bir örgütlenme içinde birleştirmektir. Tepede Birleşik Sosyalist Liderliğin kurulması, tabanda her şehirde her mahallede, her fabrikada, her sendika ve kitle örgütünde Birleşik Devrimci Komitelerin kurulması gerekir. Böyle bir cephenin kitle gücü şimdiden yüzbinleri geçmektedir. Türkiye akarında Sosyalist Blokun gerçekleşmesi, ilk anda 400 bin işçi kitlesinin DİSK, 100 bin öğretmeni TÖB-DER, 80 bin mühendisi TMMOB ve yüzbinleri geçen gençleri gençlik örgütleri vasıtasıyla ele geçirebilir. Böyle bir cephenin gücü en kısa zamanda milyonları bulacaktır. Sosyalistler, Birleşik Sosyalist Liderliği kurdukları taktirde halkın mücadelesi olağanüstü güçlenecektir. Birleşik Sosyalist Liderlik yarının devrimci hükümetinin çekirdeğidir.

Birleşik Sosyalist Liderliği kurup CHP'ye karşı onu finans - kapital rotasından uzaklaştırıcı bir taktik güderek, düşmanı daha da yalnız bırakıp halk cephesini genişletebiliriz. CHP'yi halka ihanetten, halka dost haline getirebiliriz. Karşı devrimin yedeği olmaktan çıkararak, devrimin yedeği haline getirebiliriz. Bunun yolu, Birleşik Sosyalist Liderliği kurarak, güçleri birleştirmekten, CHP'ye karşı tek ve devrimci politika yürütmekten geçer.

Sonuç olarak: Ya halkın yaklaşan devrimci atılımına bilinçlice önderlik yapmak ve iktidarı zaptetmek için, Birleşik Sosyalist Liderliği kurmak ve dövüşmek zorundayız. Ya da bölünmüş bir şekilde dövüşmeye devam ederek hem kendimizi, hem halkın mücadelesini karşı devrime yem edeceğiz. Seçim sosyalistlerin elindedir.

Sosyalist Forum Sonrası Yapılan Çalışmalar Üzerine Vatan Partisi'nin Açıklaması

Sosyalist Forum Düzenleyicilerinden TEP ve VP olarak, yapılan işin yorumunu Sosyalistlere duyurmayı düşünmüş ve bu yolda çalışmaya başlamıştık. Bu yapılan işin Sosyalistlere hesabının verilmesi anlamını taşıyacaktı.

Çalışmalara başlarken hareket edilen nokta Forumun ortak yorumlanması veya Forum değerlendirilmesinde ortak noktaların sosyalistlere iletilmesi idi. Elbette böyle bir çalışmada iki partinin de benimsemediği değerlendirmeler yer alamazdı.

Bu anlayışla çalışmalar sürmüş, fakat bir noktada tıkanmıştır. TEP Çağrılılar içinde Maocu grupların da bulunması gerektiği, bu konuda hatalı davranıldığı üzerine bir özeleştirinin ortak yorumda bulunmasında israr etti. Vatan Partisi aynı düşüncede olmadığı için, bu özeleştiriye katılmadı ve ortak değerlendirmede yer almamasını önerdi. Ve konu burada kilitlendi. Neticede ortak bir yorum yapma şansı ortadan kalkmış oldu.

Bu tavrı benimsemekte muhakkak ki iki partide bağımsızdır. Fakat ortak noktaların bulunması, ortak davranışların aranması gereken zamanlarda, ayrılık noktalarından hareket etmek ve yapılacak işleri yarıda bırakmak olumlu bir davranış olamaz. Ortak dayanışma içinde iş yapmanın zevkini almalıyız. Bugüne kadar adeta ayrılıkçı davranmak kanundu. Bu muazzam alışkanlık hala kırılabilmiş değildir, ama kırmak, birlikte iş yapmanın gerekliliğine ve üretkenliğine kendimizi inandırmamız şarttır. Güçlerimizin gürleşmesi böyle mümkün olacaktır.

SEÇİMLERE NEDEN KATILAMADIK

Mahallî seçimlere neden katılamadıkları hakkında Vatan Partisi Başkanlık Divanının yaptığı açıklama:

«Vatan Partisi olarak mahallî seçimlere katılamadık. Bunun nedenlerini kısaca açıklamak gereklidir. Böyle önemli bir momentte parti olarak gerekeni yapamamızın başlıca iki nedeni vardır. BİRİNCİSİ: İçinde bulunduğumuz **burjuva kurumlarını** yeterince tanımamaktayız. Pek çok bürokratik iş bizce bilinmemektedir, bunu bir bahane olarak söylemiyoruz. Tam tersine içinde döğüş verdiğimiz âlem **bütün incelikleriyle** bilinmedikçe tutarlı savaşçılar olamayız. Bu yönümüz gerçekten eksiktir. Ve bu aksaklık hiçbir bahane ile geçiştirilemez. En kısa zamanda ve yaşanmış deneylerden faydalanarak bu zaaflarımızı gidermeliyiz. İşte seçimler konusunda, Parti olarak yanlış ve eksik bilgilerimizden dolayı aktif davranamadık. Burada ikinci nedene gelmiş olduk. Partimiz mahallî seçimlere hakettiği önemi vermemiştir. Bu gerçek, davranışı geciktirmiş, sonunda seçimlere katılamama durumu ile karşı karşıya kalınmıştır.

Birbirine bağlı olan bu iki neden Partimizi önemli bir Propaganda mevziinden alıkoymuşdur.

Mahalli seçimlere katılma şartları, Partilere tanıdığı avantaj ve olanaklar bizce yeterince bilinmediğinden, bu durum seçimleri ciddiye almamayı getirmiş, bu gevşeklikte bütün pratik girişimleri yavaşlatmış, hantallaştırmıştır.

Sonuç olarak; seçimlere katılmama gerekçesi olarak haklı hiçbir şey söyleyemeyiz. Bu deney bize içinde döğüştüğümüz alanı çok iyi tanımamız gerektiğini bir kere daha göstermiş ve hiçbir döğüş mevziinin ihmal edilmemesini, acı acı hatırlatmıştır.»

DÜNYADA NELER OLUYOR

Bütün Dünyada, kapitalizmin iki müzmin illeti; işsizlik ve pahalılık hızla artarken, bunlara karşı halkın tepkisi gittikçe yükselmektedir.

- **Fransa'da Genel Grev: 2 Aralık tarihinde hükümetin "kemerleri sıkma politikasını", işsizliği ve ücretlerin düşük tutulmasını protesto etmek amacıyla, Komünist Partisi'nin denetimindeki Genel - İş Sendikaları Konfederasyonu, sol eğilimli Fransız Demokratik İşçiler Konfederasyonu ve Ulusal Eğitim İşçileri Konfederasyonlarının ortaklaşa yönlendiriciliğinde 24 saatlik bir genel grev yapılmıştır.**
- **İTALYA'da, Komünist Partisi Gençlik Kolları üyesi bir gencin, faşistler tarafından öldürülmesini protesto eden işçi ve öğrenci gösterilerinin ardından sayıları 200 bini aşan grevci Metal İşçileri, başkent Roma'da büyük bir miting düzenleyerek, artan işsizliği, pahalılığı ve siyasal cinayetleri protesto etmişlerdir. Metal işçilerinin bu mitingine başka kentten işçiler ve polisin engellemesine rağmen, devrimci öğrenciler de katılmıştır. Ardından 7 Aralık tarihinde, maaşlarına zam isteyen, sayıları 900 bini bulan öğretmenler de greve başladı.**
- **İSPANYA'da en büyük sanayi bölgesi olan Bilbao'da artan hayat pahalılığını ve toplu işten çıkarmaları protesto etmek amacıyla 250 binin üstünde işçi 3 Aralık tarihinde greve gitmiştir.**
- **BATI ALMANYA'daki Nürenberg Çalışma Dairesinden yapılan resmî açıklamaya göre, ülkede işsiz sayısı 1 milyonu aşmıştır.**
- **PORTEKİZ'de ekonomik - politik bunalım yükseliyor. Meclisin güven oyuna başvuran Soares'in azınlık hükümeti, güven oyu alamayınca istifa etmek zorunda kaldı. Portekiz hakim sınıfları, yarattıkları ekonomik krizi atlatabilmek için IMF'den dolar dileniyor. IMF'nin dikte ettiği şartlar karşısında ise çaresiz ve şaşkın. Ülkeyi yönetemez duruma geliyor. Parlamento'da hükümet kurabilecek çoğunluğa sahip partiler yok, koalisyonlar ise "güçlü hükümet" olamayacak. Portekiz'de önümüzdeki günler ekonomik - politik yeni çalkantıların patlak vereceği günlerdir.**
- **Emperyalizmin saldırı ve cinayetlerine bir yenisi daha eklendi. Rodezya'daki emperyalizmin kuklası ırkçı Ian Smith liderliğindeki beyaz azınlık rejimi, MOZAMBİK'e yaptığı saldırı sonucunda kadınlı - çocuklu 1200 kişiyi katletti.**

Çağlayangil'in Mısır Gezisi

Enver Sedat'ın son İsrail ziyareti ile emperyalizm, Arap cephesinde büyük bir gedik açarak daha da güçlendi. Emperyalizmin Orta Doğu'da İsrail maşası ile yürüttüğü Arap halklarını bölme ve zayıflatma çabası Mısır'ın Arap halklarına ihaneti ile yeni bir gelişme kaydetti. Emperyalizmin Orta-Doğu'da özgücü olan İsrail'e bir yedek güç ve destek olarak Mısır'da katılmış bulunuyor.

Mısır emperyalizme açıkça neden teslim oldu? 1967 den bu yana İsrail'le savaşan Arap devletleri, savaş harcamaları ile olağanüstü zorlandılar. Savaş harcamalarının yükü altında ezildiler. Bu devletlerden biri olan Mısır da Sovyetler Birliği ile olan ilişkilerini kestikten sonra, gizliden gizliye emperyalizme teslim olma politikasını güttü. Bu gizliden gizliye teslimiyet en son İsrail gezisi ile resmileştirilmiş oldu. Bu ziyaret, içerde Mısır burjuvazisinin ve gericiliğinin Batı dünyasına açılma denen, şirketlerle içli dışlı olma ve daha çok kâr etmeleri yolunda da ileri bir adım oldu. Bu nedenle hem Batılı emperyalistler hem de Mısır burjuvazisi sonuçtan oldukça memnun görünüyorlar. Emperyalistler bir taşla iki kuş vurmuş oldular. Hem Orta-Doğu'da Arap cephesinde büyük bir gedik açtılar, hem de Mısır'ın daha fazla talanını ve sömürülmesini kolaylaştırdılar.

Sedat'ın İsrail'i ziyareti Arap halklarında ve pek çok ülkede tepkiyle karşılanırken, MC iktidarının Dış İşleri Bakanı Türkiye'ye bile uğramadan Mısır'a uçtu. Bu acele uçuşu isteyenler ve gerçekleştirenler elbetteki Sedat'ı İsrail'e gönderen emperyalist ülkelerden başkası değildi.

Emperyalistlerin Arap halklarının tepkisi karşısında Mısır'ın yalnız başına kalmasını istemiyorlardı. İşte bu tepkiyi bir ölçüde nötralize etmek amacıyla bir Müslüman ülkenin Dış İşleri Bakanı acele Mısır'a yollandı. MC'ye verilen görev: Emperyalizme açıkça teslim olan Mısır'ın başını tutmak ve ihanetine ortak olmak idi.

MC iktidarı bu geziye ekonomik ve kültürel bazı vasıflar yakıştırma da oldukça becerikli idi. Gerçekten geziden sonra ortak bildiriler yayınlayarak ekonomik ve kültürel yakınlaşma içine girildiği açıklandı. Her iki ülkenin de ekonomisi batmış durumda iken hangi ekonomik yakınlaşmadan bahsedilebilirdi? Gezinin bunu amaçlamadığı elbetteki gözlerden kaçmıyordu.

Aynı günlerde Nato toplantıları Brüksel'de başlıyordu. Kapalı kapılar ardında neler döndüğü elbetteki açıklanmıyordu. Ama, MC iktidarına Mısır gezisi ile ilgili olarak ambargoyu kaldırma tavizinin ucu hafiften gösterildi. Bu aldatmaca Çağlayangil'in Mısır'a koşa koşa gitmesine yetti de arttı bile.

Emperyalizmin önce İsrail ile başlattıkları Orta-Doğu'da kuvvetlenme ve yerleşme planı Sedat'ın İsrail'i ziyareti ile ileri bir adım atmış oldu. Emperyalizmin bu geçici güçlenişi elbetteki Orta-Doğu'da kendi anti-tezini yaratmada, emperyalizme karşı anti-emperyalist bir Arap Cephesi kurulmasında hızlandırıcı bir rol oynayabilir.

Aynı günlerde Trablus'ta beş Arap ülkesinin ve FKÖ nün katıldığı zirve toplantıları başladı. Trablus zirvesinin sonuçlarının Arap Cephesi açısından pek olumlu olduğu söylenemez. Irak'ın, Mısır'a karşı alınan önlemlerin yetersizliğini ileri sürerek çekilmesi ile Arap cephesi güçlü bir desteğinden yoksun kaldı. Bu elbetteki Arap cephesi için baştan bir zaaftı. Zirve bütün olumsuzluklarına rağmen gene de bir ileri adım sayılabilir. Zirve sonunda «düşman kardeşler» Filistin örgütleri bir örgüt çatısı altında birleşmeyi karar altına aldılar.

Trablus zirvesinin toplanması emperyalist dünyada ve Mısır'da olağanüstü tepkilerle karşılandı. Amerika'dan aldığı destekle iyice şımaran ve küstahlaşan Sedat kendisine karşı «Red Cephesi» oluşturanları «aptal ve cahil cüceler» olarak nitelendirecek kadar işi ileri götürdü

Zirve dağıldı, sonuçlarını önümüzdeki günler gösterecek. Ama, Orta-Doğu hareketli ve yeni olaylara gebe.

ELEŞTİRİ - ÖZELEŞTİRİ

Sosyalist Eleştirisine Cevap

Bizler ve okuyucularımız için son derece yararlı olduğuna inandığımız eleştirinin yazarına teşekkür ederiz. Gazetemizin 44-45-46. sayılarında yayınladığımız bu eleştiri şüphesiz bugüne değin gazetemize gelmiş olan en derli toplu eleştiridir. Ve gerçekten istediğimize uyup yanlışlarımızı «okşamayıp» «kazınmak» için «yatağan» ile saldırmıştır. Aynı prensibi başarabilmek umuduyla «eleştiri»nin eleştirisini ve özeleştirimizi yapıyoruz.

Sosyalist gazetesi yayınına yeniden başladığı 31. sayısından itibaren okuyucularının eleştirisine sayfalarının açık olduğunu duyurmuştu. Ancak buna okuyucularımızın pek uyduğu söylenemez. Gazetemizi olumlamaktan öteye eleştirmek, yanlışlarının üzerine üzerine gitmek gerekir. İşte bu bakımdan eleştiri buna güzel bir örnek teşkil ediyor. Bu tip örnekler çoğaldıkça gazetemizin hedefine ulaştığı söylenebilir. Okuuycularımıza yönelttiğimiz bu kısa eleştiriden sonra asıl konuya «eleştiri» nin eleştirisine girebiliriz.

Eleştirinin ilk giriş bölümü gazetemizin olumsuzluklarını sıralamaktadır. Bu kısım için denilecek bir şey yok. Ardından gelen bölümde ilk eleştiri manşetler konusunda. Bu eleştirilere katılıyoruz. Ancak henüz bu eksikliğimizi tam anlamıyla giderdiğimiz de söylenemez. Gazetemizin henüz 15 günde bir çıkması önemli olayları anında cevap verememeyi getirmektedir. Bu durum kaçınılmaz olarak manşetleri de etkiliyor. Manşetlerin zayıf düşmesinde yönlendirici olamamasında bu gibi etkenler de söz konusu. Buna rağmen elbette en iyisini yapmak için çaba sarfedeceğiz.

«Eleştiri» nin ağırlıklı yanı olan «ittifaklar, Halk Cephesi» konusu ister istemez bizim de eleştirimizin ağırlığını teşkil edecek.

Bu konudaki eleştirilerinin de doğru olduğunu söyleyebiliriz. Ancak bir şartla; eleştirinizdeki abartma payını çıkararak. Bunu şöyle izah edebiliriz: Biz ne denli «Halk Cephesine» sarılıp «Sosyalist Bloku» unutmuş isek siz en az o kadar «Sosyalist Bloka» sarılıp «Halk Cephesini» unutuyorsunuz. Hatta bu çabanız bir yandan sizi kendinizle çeliştirirken bir yandan da verdiğiniz örneklerle sizi uç noktalara götürüyor ve eleştirinizin ihtişamına ister istemez gölge düşürüyor.

Eleştirinizle birlikte bilincimize çıkan en önemli şey, yapılan işlerin propagandasını yeterince yapamayışımızdır. Yoksa, Halk Cephesi yolunda ilk adımın «Sosyalistler arası bir blok» veya «ittifak» olduğunu kavramamak değildir. Vatan Partisi I. Olağan Kongre kararı ve bu kongre ardından yapılan ve bir dizi davranış hep bu yöne sosyalistler arası birliğe, ittifaka yönelikti. İşte bizim eksikliğimiz budur. Doğru yapılan işlerin propagandasını eksik yapışımızdır.

Bu eksikliğimiz düzenlenen «Sosyalistler Arası Forum»da hemen kendisini göstermiştir. Forumun konuşmacıları «Sosyalist Blok» teziyle adeta yeni karşılaşmışlar gibi bir durum göstermişlerdir. Bu da gösteriyor ki yeterince bu konu işlenememiştir.

Ancak siz bu eksiklikten kalkıp «Halk Cephesi» ni ağzımıza bile almamayı öğütlüyorsunuz. Halbuki Halk Cephesi anlatılamadan Sosyalist Blokun kavramanayacağı gerçeği açıktır veya değişik bir deyimle, madem ki «Sosyalist Blok» Halk Cephesinin ilk adımıdır, öyleyse ne için «ilk adım» ın atıldığı izah edilmeli, kavratılmalıdır. Bu birincisi.

İkincisi ise «Sosyalist Blok» veya «Devrimci Demokrat Blok» pek güzel bir şekilde izah ettiğiniz gibi «O halde sınıfcıl plandaki işçi sınıfı küçük burjuvazi ittifakı, politik planda sosyalistler arası bir ittifak, bir blok biçiminde gerçekleştirilebilir, gerçekleştirilmelidir.» Aynı zamanda işçi sınıfının ittifaklarını içermektedir. Bu sosyalist blok'un, Halk Cephesinden Çin seddiyle ayrılamayacağını göstermektedir. Değişik bir deyişle Sosyalist Blok=Halk Cephesi. İşte bu gerçekliği siz görüyorsunuz. Ama gördüğünüz halde Halk Cephesini Sosyalist Bloktan ayrı bir şeymiş gibi koyup birbirinden koparıyorsunuz. Kaldı ki bu gerçekliği sizin eleşti-

(Devamı 3. Sayfada)

VATAN PARTİSİ YAYINLARI

- **DİSK ve 6. Kongresine Düşen Görevler** **2 TL.**
- **Günümüzün Görevi: HALK CEPHESİNİN Örgütlenmesi** (Çıkıyor)

İsteme Adresi: Mesih Paşa Caddesi Saraçoğlu İşhanı 32/10 kat 4 Laleli/İSTANBUL

İTTİFAKLAR; HALK CEPHESİ

CEPHE TARTIŞMALARI: 7

UDC

UDC, Türkiye'de Cephe girişimleri içinde kendine has bir yere sahipdir. Bu kendine has olan şey, parlak sözlerle örtülü, **davranış sefaletidir.** Eleştirimizde bu davranış sefaletini ortaya koyabilmek için sözlerin parlaklığını kaldırmağa çalışacağız. Gözleri kamaştıran bu parıltılar silinince gerçeklik acı da olsa ortaya çıkacaktır. Ona katlanacağız. Çünkü, o, bize rağmen var olan inatçı gerçekliktir.

UDC 28 temmuz'da Kemal Türkler'in ağzından ilan edildi. Bu dönem MC'nin yeniden örgütlenme günleridir ve artık yeni bir MC'nin kurulması an meselesidir. Böyle bir dönemde Kemal Türkler UDC çağrısı yapmıştır. O şartlar da bu çağrı sosyalistler arasında doğaldır ki çoğunlukla olumlu tepki yaratmıştır. Çünkü çağrı bütün zaaflarına rağmen DİSK'in cepheleşmeyi benimsemesi anlamına gelmekteydi. Bu tek başına alındığında bile olumlu bir olaydı. Nitekim bu çağrıdan sonra Ecevit DİSK'in bu çağrısını —çağrının da belirsizliğinden faydalanarak— biçimsizleştirmeğe çalışmış, gerici biçimde yorumlar getirmiştir.

O dönemde Sosyalist Gazetesi bu çağrının bütün zaaflarına rağmen cephe tavrını benimseme eğilimini bir olumluluk olarak almış ve konuya bu anlayışla yaklaşmışdır. Çağrının **somut bir teklifle** sonuçlandırılması istenmiştir. Fakat o günden bu güne böyle somut bir teklif ortaya konmadı. Veya nasıl somut davranışların türediğini, bizlerin biraz da fazla iyilikdiler bir havayla istediklerimizin nasıl yozlaştırılıp yüzümüze vurulduğunu anlatmaya çalışalım.

BİR PARLAK SÖZ: CEPHE İÇİN "ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLERİN... FORMU"

UDC çağrısından sonra ÜRÜN'ün sayfalarında şöyle bir teklif ortaya atılır:

«UDC sorunu, sınıf sendikalarının, ilerici güçlerin atılımıyla güncellik kazanmıştır. Bu yolda somut adımlar atmak gerek. Böylesi bir adım, ulusal demokratik güçlerin ve onların temsilcilerinin bir araya gelmesiyle bir forum toplanmasıyla atılabilir. Böyle bir foruma en geniş demokratik güçlerin katılmasını sağlamak, katılanların ortak istemlerini saptayıp ortak bir savaşım platformu hazırlamak gerek.» (ÜRÜN, s. 39)

Böyle bir teklife ne denir? Sorunun ortaya atılışı bir kenara, somut adım için önerilen;

«Ulusal demokratik güçlerin ve onların temsilcilerinin bir araya gelmesiyle»

«Bir forum toplanması» ve bu forumda

«Katılanların ORTAK istemlerini sapta»mak söylenebilecek en güzel sözler, belki de en doğru tekliflerdir.

BİR DİZİ DAVRANIŞ SEFALETİ: BÖLGESEL UDC TOPLANTILARI

Davranış olarak yukarıda açıklanan biçimde bir forum görülmedi. Bunun yerine bölgesel UDC toplantıları çeşitli bölgelerde yapıldı. Bu toplantılar bile, anlayışlı bir yaklaşımla olumlu havaya büründürülebilir, devrimci güçler akarsuyuna yönelmiş derecikler olabilirdi. Fakat bu toplantıların iki karakteristiği böyle bir gelişimin önünü tıkamışdır.

Birincisi, toplantılarda UDC sözcüleri diğer **«demokratik güçleri» «işçi sınıfının savaşkan örgütü DİSK'in başını çektiği UDC' ye katılmalarını»** istemişdir. Böylece toplantıya **«katılanların ortak istemleri»**nin tesbiti yerine, onlara **UDC** cazgırlarının istekleri iletilmiştir. Bu istek de, başı sonu, önü arkası belli olmayan kervana bir tezgâhtar işgüzarlığı ile *«KATILMA»* çağrısıdır. UDC' nin Kemal Türkler'in ağzından çıkışından 20 gün sonra şöyle yazılıyor: **«20'yi aşkın ilden 300'e yakın örgüt UDC'ye katılıyor».** Nerede bu Babil Kulesi? Böyle kısa bir sürede içinde bulunduğumuz ortamda olsa olsa hayali inşaat yapılabilir. O da bir parmak dürtmesi ile gözler önünden kaybolur ve yerini yıkık harabeler alıverir.

«İlerleme»nin bu tavrı: **«Demokrasi güçler»**i ile ortakça bir cephe örgütlemek değil, nerede nasıl pişirilip düşürüldüğü bilinmeyen UDC'ye katılınması anlamını taşır. **«İlerleme»**ye göre UDC ilan edilir edilmez **kurulmuşdur.** Onun için yapılacak iş; onu **inşa etmek** değil, ona **katılmakdır.** Nerede, nasıl inşa edildiği ise **sorular dışındadır.** Bu yapılan proletarya ana vatanının mirasyedilerinin, kaçınılmaz hovardalığı, olaylara bencilce ve **yukarıdan ilişme** mantığının bir sonucudur. Bu mantığı ÜRÜN şöyle açıklar:

«Bu konuda Ulusal Demokratik Cephe dışında sözüm ona "cephe" oluşturma girişimlerinde bulunmak, en başta böyle işlere kalkışanlara bir yarar getirmez. Sözde ilericilik, devrimcilik adına Ulusal Demokratik Cephenin oluşmasını zorlaştıracak bloklaşmalar, burjuvazinin "böl ve yönet" taktiğine alet olmaktan öteye gitmez.»

UDC dışında niye cephe girişimi vardır?

Niye bu girişimler **«sözüm ona cephe»**dirler?

Böyle girişimler, **«böyle işlere kalkışanlara bir yarar getir»**medi ise, UDC girişimcilerine bir yarar getirdi mi?

Bütün bu sorulara bir cevap bulunamaz, hatta «ilerleme» mezhebinde böyle bir sual açılması bile kâfirlikdir. Cephe girişimi de Türkiye'nin bütün devrimci nimetleri gibi sadece kendilerinin **doğal hakkıdır.**

İkinci karakteristik ise, birincisinin tabii sonucudur: Cephenin kendi midelerinde kurulduğu kuruntusuna kapılan UDC'ciler bölgesel toplantıların sonunda **«ortak dayanışma komiteleri»** önermektedirler. Bu komiteler prensipden, hiyerarşiden yoksundur. Örneğin Vatan Partisi Genel Merkezi Topkapı bölgesine düştüğü için o bölgesel komiteye çağrılmışdır. Yapılanların anlamı açıkdır: **«UDC liderliği»** bölgesel toplantılarla; **açık değil, üstü kapalı, ortak değil, kendi çevresinde** bir örgütlenme özlemektedir. Bu sayede devrimci potansiyeli kendi peşine takmayı amaçlamaktadır. Elbet **bileğinin hakkı ile** değil de, **şark kurnazlığı ile** yapılmaya çalışılan bu liderlik çabuk sırıttı, iflâs etti.

Bu sökmeyince bölgesel komiteler için **«bölgemizdeki faşistlere karşı dayanışma için kuruluyor, cephe ile bir ilgisi yoktur»** dendi. Bu söylenenlerde örgütleri UDC'nin sinsice peşine takma yolunun yeni kılıfıydı. Bu da sökmedi.

Bu kaos içinde UDC çağrısının sahibi DİSK, UDC yüzünden bölünme tehlikesi geçirince büyük büyük sözlerle süslenen UDC, birdenbire söndü, duvarlarda bile izi kalmadı.

UDC'nin hayat hikâyesi kısaca budur. Şimdi çağrıyı bu sonuca vardıran nedenleri incelemeye çalışalım:

"SENDİKALAR CEPHE ÇAĞRISI YAPAR" MI?

«İşçi sınıfımızın savaşkan sınıf sendikası DİSK'in UDC çağrısı büyük destek görüyor. Tüm Anadolu'dan, şimdiden 400'e yakın örgüt cepheye katılma kararı aldı.

«Kimisi bu gelişmeden gocunuyor. "Cephe çağrısını ancak partiler yapar, sendikalar yapamaz" diye kuyruk acısıyla yaygarayı basıyor» (İşçi'nin Sesi, s. 75).

Evet, sendikalar da **«cephe çağrısı yapar».** Ama konuyu böyle koymak, meselenin kendisinden kaçmak olur. Çünkü karşımızda bir çağrıdan öteye, cephe **kurmak işi,** hatta daha öteye **cephe liderliği** vardır. Eğer siyasî partiler bir ortak cephede buluşmadı ise, bu işi bir sendikanın yapmasını beklemek hayal olur.

Demek ki bir çağrıdan kimse «gocunma»malı, hatta olumlu karşılamalıdır. Ama, iş çağrıdan öteye gidince gocunmakdan öte müdahale gerekir. Kervan yanlış yoldadır. Döndürmek de her devrimcinin görevidir.

Gerici emperyalizm cephesi MC'den ders çıkaralım. DİSK'ten cephe kurmasını istemek, MESS'in, İSO'nun veya TİSK'in cephe kurmasını istemekle aynı şeydir. Oysa olanlara bakdığımızda mesele öyle açıkdır ki, fazla söz gerekmiyor. Gerici, siyasî liderlikler AP+MSP+MHP ortaklığı biçiminde MC olduktan sonra buna yüz de yüz bağlı —seçimler öncesi— Sanayi Odaları, Ziraat Odaları, Esnaf Dernekleri Konfederasyonu v.b. gibi bir araya gelip «Hür Teşebbüs Konseyi»ni kurdular. İşte karşımızda tepeden tırnağa örgütlü bir cephe!

Cephenin nasıl örgütleneceğini finans - kapital bize gösteriyor. Bu gelişmelerden ders çıkartmalıyız. Bir farklılıkla; finans - kapital meslek teşkilâtlarını «Hür Teşebbüs Konseyi»nde MC'nin tümenleri olarak örgütlemesine rağmen açıkca MC'yi desteklediklerini söylemediler. Onlar yanlızlıklarını gizlemek için işlerini binbir demagoji ile yürütürler. Oysa Halk Cephesinin meslek teşkilâtları ortak örgütlendiğinde, dayanışdığında açıkca cepheyi desteklemelidir. Ve öyle davranmalıdır. Halk güçlerinin demagojiye ihtiyacı yoktur. Onların birbiriyle **her açık dayanışması** finans - kapital arabasına koşulan güçleri koparacaktır.

«İlerleme» bu açık gerçekliğe hepden yabancı mıdır? Şu söylenenler tersini ispatlıyor:

«En mükemmel biçimiyle bir Ulusal Demokratik Cephe, işçi sınıfının ve diğer halk kesimlerini temsil eden siyasal partiler arasında ve bunların ortak iktidarına yönelik bir program etrafında kurdukları ortak birliktir.» (DİSK, s. 8).

«En mükemmel» kelimesi biraz can sıksa da, söylenen de itiraz götürür bir yan yoktur. Peki mesele böyle doğru konulmasına rağmen, niye eğri iş yapılır?

«Bugün ülkemizde böyle bir UDC yoktur. Mevcut koşullar henüz bunu sağlama durumunda değildir.

«İşçi sınıfımızın, DİSK'in Ulusal Demokratik Cephe çağrısının uyandırdığı geniş ve olumlu yankı, ülkemiz koşullarında bu girişimin ne denli gerçekci olduğunu açıkca gösteriyor.» (a.y.)

Nereden nereye geldik. O muazzam gürültülere rağmen **«bugün ülkemizde böyle bir UDC yok»**muş. Buna sebeb ise **«mevcut koşullar»**mış. O halde **«mevcut koşulları»** incelemeliyiz.

«En mükemmel... UDC işçi sınıfının ve diğer halk kesimlerini temsil eden siyasal partiler»in **«ortak birlik»**i olduğuna göre, **«mevcut şartlarda» «mükemmel UDC»**yi engelleyen nedir? Mesele DİSK'in başına kaldığına göre **«mevcut koşullarda» «işçi sınıfını ve halk kesimlerini temsil eden siyasal partiler»** yoktur. Ancak böyle bir zorunluluk, cephe işini **«mevcut şartlarda»** DİSK'e yükler veya böyle bir mantık haklılık kazanabilir. Burada şunu da belirtelim: yok sayılma yargısı aşırı görülebilir, **«yok sayılmıyor, ama Sosyalist Partiler o kadar güçsüz ve dağınıklar ki»** denebilir. Matematikde bazı **küçüklükler,** bazı hesapların **büyükleri** içinde **ihmal** edilir, yani **yok** sayılır. Burada da mesele böyledir. Sosyalist Parti ve eğilimler (ki bunlar işçi sınıfını ve halk kesimlerini temsil etmektedirler) hesabın **«büyüklüğünden»** (bu ilerlemenin kendi büyüklük kompleksidir) dolayı ihmal ediliyorlar. Fakat sonuç değişmiyor, neticede yok sayılıyorlar. Bu mantık sosyalizmin içinde bol bulunan Burjuva, Küçük Burjuva sosyalist eğilimlerinin karakteri ile, bizim, 7000 yıllık antika dükkân geleneğinin çiftleşmesinden ortaya çıkan bir ucube İNKAR çocuğudur. Ve hareketimizi kasıp kavuran en büyük fırtınadır. Lenin **«ancak kendine güvenmeyenler başkaları ile ittifak kuramazlar»** der. Demek **«ilerleme»** bütün **«büyük»** görüntülerine rağmen **kendine güvenemiyor.** Bu, burjuva sosyalizminin karekterinden çıkar. Çünkü, burjuva sosyalizmi işçi sınıfı içinde gelgeç bir eğilimdir. Bunu en iyi hisseden burjuva sosyalistleri kendi dışları ile temas ettiklerinde eriyip, yok olacaklarını bildiklerinden, kendi kabuklarında ölmeyi yeğlerler. Proleterya ortamına **boylu boyunca uzanmak** burjuva sosyalizmi için iki sonuç doğurabilir. Ya kavga içinde proleter karaktere varacaktır, ya da tecrit edilip yok olacaktır. İki sonuçta birdir. Burjuva sosyalizminin ÖLÜMÜDÜR. İşte bütün hırçınlık, sekterlik ölümünü görmenin veya en azından (gözler kör olabilir) hissetmenin sonuçlarıdır.

Yok saymanın kısaca nedenlerine değindikten sonra, sonuçlarına da değinelim.

Bu YOK'luk iki sonuç doğurur. **Birincisi cephe için,** partiler yokluğu DİSK'e siyasal misyon yükler, böylece siyaset bir yandan ekonomik mücadelenin peşine takılırken, öte yandan da CHP'ne bırakılır. Neticede cephe CHP'nin peşine takılmış olur. **İkincisi «ilerleme»nin kendisi için: ilerleme «işçi sınıfı ve halk kesimlerini temsil eden siyasal partilerin» «mevcut şartlarda»** Türkiye'de yokluğundan bahsedip, DİSK'e bu misyonu yüklerken kendi yokluğunu da kaçınılmazca ilan etmiş olur. **«İlerleme»** Sosyalist Partileri topdan bir **«mevcut şartlar»** dinamiti ile havaya uçururken, dinamit elinde patlar, kendisi de sırra kadem basar, yok olur.

Bütün bunlar bir örgütlenme biçiminin doğurduğu sonuçlar mıdır? İlk bakışda öyle görülebilir. Fakat gerçeklik tam tersinedir. Bütün bunların kaynağı burjuva kuyrukçuluğu, CHP takipçiliğidir. Yani bu yokluklar bir örgütlenme biçiminin doğurduğu sonuçlar değil, tersine bunların **kaynağı** burjuva kuyrukçuluğudur. Çünkü, «ilerleme» Türkiye'ye CHP tarafından **buyur** edilmek istenir.

Neticede «Sendikalarda cephe çağrısı yapar» mı? sorusuna dönersek; eğer sendika içindeki —kaçınılmazca var olan, var olacak olan— siyasetlerin bir cephede bir ortak platformda birleşmeleri gerçekleşmemişse, bir siyasetin bazı yönetim avantajlarına dayanarak ve ikna ile değil, bezirgânca **dayatarak** bir tezi ortaya atması o yapıyı dağıtma tehlikesi ile karşı karşıya getirmekten başka bir sonuca varmıyor. Cephe misyonu, —DİSK'de cephe karşıtı CHP'lilerin önemli bir çoğunluğuna rağmen— hangi bahane ile olursa olsun DİSK'e yüklendiğinde, bu, cephe kuruluşunu, bütün yüksek sesli bağırmalara rağmen CHP'nin fren balataları arasına atmak olur.

SOSYALİSTLERİN GÜCÜ YERİNE DİSK'İN GÖLGESİ

«DİSK'in Ulusal Demokratik Cephe çağrısının uyandırdığı geniş ve olumlu yankı, ülkemiz koşullarında bu girişimin ne denli gerçekci olduğunu açıkca gösteriyor.» (DİSK, s. 8) denmesinin üzerinden 2 - 3 ay geçmesi, hayat bu girişimin ne kadar **«gerçekçi ol»**madığını gösterdi. **«Geniş yankı», «olumlu yankı»,** halka doğru yakalanmayınca meseleyi çözmeye yetmiyor, hatta tam tersine yankısı geniş olduğundan, çöküşün yarattığı moral bozukluğu da geniş ve derin oluyor.

«İlerleme» siyaseti cephe yoluna DİSK'in kendi üzerine düşen gölgesinden (*) faydalanmaya çıkınca, gerçek halka, **Sosyalist Blok'un örgütlenmesi** güme gitmiştir. **«İlerleme»** Sosyalistlerin Bloku için **savaşmak yerine,** DİSK'in gölgesi ile onları **peşine takmayı** amaçlamışdır. Oysa Sosyalistlerin sağlam bir bloku DİSK' in **gücünü artıracak,** DİSK'in gücünün artması Sosyalist Bloku **sağlamlaştıracaktır. «İlerleme»**nin gölge politikası ise, Sosyalistlerle DİSK'i birbirinden koparma, tasfiye etme sonucuna varmaktadır. **«İlerleme»** bugüne kadar DİSK içinde CHP ile uzlaşıp sosyalistleri tasfiye ederek, kendini güçlendirdiğini sanıyor ve böyle sandıkça da sekterleşiyordu. Oysa sosyalistlerin tasfiyesi ile kendinde devamlı kan kaybına uğradığını son bölünme olayıyla anlamış olmalıdır. Eğer anlamamışsa kendi kazdığı kuyuya **CHP eli ile** itiliverecektir.

Son DİSK'in bölünme olayı bizlere bir ders vermişdir. İlk olarak cephe girişiminin ne kadar acil ve gerekli olduğunu ve böyle girişimlere karşı finans - kapitalin nasıl olağanüstü hassas ve saldırgan olduğunu ikinci olarak da, cephe yolunda ilk halkanın **Sosyalistlerin Bir Blok** kurması olduğudur. Böyle bir blok kurulduğunda sosyalistlerin DİSK içinde ve diğer bütün demokratik kuruluşlarda nasıl yenilemez bir güç haline gelecekleri görülecektir. Finans - kapital cephesinin bütün istediği CHP'nin şimdi NÖTR, UZLAŞIR davranmasıdır. Buna bağlı olarak da CHP'nin bütün istediği, kendi solunun tecriti, dağınık tutulması, **«bazı saygın sollar»**dan gayrısının **«sırttan»** atılmasıdır. Neticede de, finans - kapital **CHP NÖTR maşası ile** pek çok sosyalistimizi de **atıl, tutabiliyor.**

Sonuç olarak: eğer **«İlerleme»,** CHP'den yediği tokatlardan ayıldı ise, ÜRÜN'ün sayfaları arasında parlak söz olarak kalan teklife dönmelidir. **«Ulusal demokratik güçlerin ve onların temsilcilerinin** (bunlar arasında şimdi CHP olmayacaktır. Çünkü o **cepheden yana** değildir, UZLAŞIKdır... O zaman da geriye Sosyalistler kalır. O halde bu teklif şuna dönüşür: sosyalist güçler ve onların temsilcilerinin) **bir araya gelmesiyle bir forum toplanma»**lı ve **«katılanların ortak istemlerini saptayıp ortak bir savaşım platformu»** hazırlanmalıdır.

Bundan başka bütün yollar ROMA'ya (Cephe örgütlenmesini sabote etmeye) çıkar.

(*) **Gölgesidir, çünkü, ne DİSK, ne DİSK içinde her hangi bir sendika** «ilerleme» **siyaseti savunur. Lenin'in dediği biçimde** «partizan sendika» **değildir. Tersine** «ilerleme» **DİSK gölgesi ile kendi zaaflarını örtmeğe çalışmaktadır. Ama bu yapılırken DİSK'in bütün zaafları da o gölge ile birlikde** «ilerleme» **nin üzerine çökmektedir. Diyalektik bir ÖLÜM.**

SOSYALİST FORUM İÇİN NE DEDİLER

(Baştarafı 1. Sayfada)
Olağan Kongresinden bu yana sosyalist parti ve eğilimlerin bir blok oluşturarak ortak düşmana —emperyalizme ve feodalizme— karşı ortak mücadele etmesini ve bu blokun cephe örgütlenmesinin ilk adım olacağını savunmakta ve uğrunda mücadele vermektedir. Ve gerçekten bugünkü somut duruma uygun, en gerçekçi ve en devrimci öneri budur. Ve Vatan Partisi forumda bu devrimci önerisini hakim kılmaya, diğer eğilimlere benimsetmeye ve ikna etmeye çalışmıştır. Bu da onun en doğal hakkıdır. Vatan Partisi, şayet foruma katılan diğer sosyalist parti ve eğilimlere "Sosyalist Blok" önerisini benimsetebilseydi, bu görüşü benimseyen eğilimlerle "ortak bir liderlik" oluşturup katılmayan diğer sosyalist parti ve eğilimlere çağrı yapacaktı. Ve böylelikle oluşturulabilecek "sosyalist blok" Halk Cephesi örgütlenmesinin çekirdeği olacaktı. Görüşler gayet açık ve nettir. Kaybedilecek vaktimiz yoktur. Finans - kapitalin kılıcı tepemizde sallanıyor. "Oldu - bittiye geliyor" diye günün acil görevinden kaçarsak yarın çok geç olacaktır.

TEP, Vatan Partisi'ni, "diğer sosyalist Parti ve eğilimleri işçi sınıfının dışındaki çeşitli zümrelerin temsilcileri" olarak değerlendirdiği için eleştiriyor. TEP'in görüşüne göre bu parti ve eğilimler hepsi de "proleter devrimci" midirler? TEP buna evet derse her birinin ayrı program ve tüzüğü, ayrı ideolojisi var. O halde sorarız kaç çeşid proletarya ideolojisi vardır? Ayrılıkların kaynağı nedir? Yok eğer proleter devrimci" olarak değerlendirmiyorsa bu farklı ideolojilerin etrafında örgütlenmelerin, hangi sınıf ve zümre temelinden kaynaklandığını açıklamalıdır.

TEP'in değerlendirmesinde bir başka nokta;

"(...)PDA ile aynı kefeye konmaması gereken ve anti - faşist mücadelede militan tutumları deneylerle saptanmış olan bazı çevrelerin çağrılmaması bir hata idi." demiştir. Açıkca belirtilmemesine rağmen kastedilenlerin HK, HY, HB gibi Maocu eğilimler olduğu kesindir. Zaten foruma sadece Maocu eğilimler çağırılmamıştı. Maksadımız ortak düşmana karşı ortak hareket edebilmektir. Ortak düşmanı ortakça tespit edemediğimiz, Sosyalist Sisteme karşı aldığı anti - sosyalist siyasî tavır ile emperyalizme hizmet eden ve son tahlilde karşı - devrim cephesine geçen, provokasyon çizgisi oldukları olaylarca defalarca ispatlanmış Maocu eğilimleri Sosyalist Foruma davet etmek biraz safdillik olurdu herhalde.

TEP, değerlendirilmesini **"toplarsak Forum verdiği dersler ve ortaya koyduğu sonuçlarıyla başarılı olmuştur"** diyerek bağlamıştır.

TİP'in magazinvari YÜRÜYÜŞ dergisinde yayınlanan "Sosyalist Forum ve bir yorum" başlıklı yazısı ise aklınca Forum ile "alay etmeyi" hedeflemiştir. Yazının yorum ve eleştiri ile uzaktan yakından hiçbir ilgisi olmadığı için biz de üzerinde yorum yapamayacağız. Sadece yaptığı bir - iki tahrifatı okuyucuya bildirmekle yetineceğiz.

Dergide: "(...) **Adı «Sosyalist Forum» idi. Bu forumu üniversiteler deki «Forum»ları izleyen «kitle» izledi. Konuşmalara göre «devrimciler» hep böyle «kitle» önünde tartışırlarsa sorunlar çözülecektir."** denilmektedir. Foruma katılan sosyalistlerin ittifakına susamış sayıları 4 bini aşan işçi, öğrenci, memur, öğretmen halktan insanlar, üniversite forumlarını izleyen "kitle" denerek küçümsenmeye çalışılıyor. Üstelik bu dinleyicilerin forumu büyük bir disiplinle izledikleri biline biline böyle bir intiba verilmeye çalışılıyor.

Forum düzenleyicileri ve konuşmacılar, sosyalistlerin birlik sorununu, halkın ve sosyalistlerin önünde açık açık tartışmasının sonsuz yararına değinmişlerdir. Ancak bunun sorunları anında çözecek bir sihirli değnek olduğunu belirtmemişlerdir. "Yürüyüş" söylenmeyenleri söylenmiş göstermeye çalışıyor.

"Somut öneriler arasında «Merkezi Devrimci Derleniş Komitesi»nden «Sosyalist Blok»a kadar çeşitli «somut» örgütlenme biçimleri vardı. Ayrıca «Türkiye'de proletaryanın gerçek partisinin bulunmadığı» konusunda hem fikir olan forumcular bu partinin nasıl kurulabileceğini de tartıştılar ve «iki revizyonist ve şabloncu çizgi arasında kalan grupların koalisyonuyla proletarya partisi»nin kurulabileceğine ışık tuttular" deniliyor.

Burada da yapılan, Vatan Partisi'nin diğer eğilimlerin önerilerinden nitelikçe farklı "Sosyalist Blok" önerisinin ısrarla güme götürülüp arada kaynatılmaya çalışılmasıdır. Şunu tekzip edelim. Vatan Partisi forumda "proletarya partisinin yaratılması" sorununu tartışmamıştır. Ayrıca "Merkezi Devrimci Derleniş Komiteleri" önerisiyle "Sosyalist Blok" önerisi birbirinden son derece farklı iki öneridir. "Merkezi Devrimci Derleniş Komiteleri" varolan Parti ve grupların bir araya gelerek **programı - tüzüğü belirsiz bir tek parti** hayal eder. Sosyalist Blok önerisi ise varolan sosyalist partileri olay olarak kabul eder, bundan hareketle bu partilerin ittifak kurarak bir blok oluşturmasını öngörür.

Yürüyüş dergisi hakkında daha başka yazacak bir şey bulamadık.

DEVRİMCİ YOL dergisinin eleştirisine gelince: Bu dergi yukarıda belirttiğimiz gibi Yürüyüş'ün tam tersine meseleye ciddi bir şekilde yaklaşmaya çalışmıştır. Ancak eleştiride iki konu hemen dikkati çekmektedir. Birincisi: **"Çağrıya henüz bir karşılık vermeden gazetelere verilen ilanlarda söz konusu «forum»a diğer sol grup ve partiler arasında Devrimci Yol'un da katılacağı haberi verildi.»** deniliyor. Yürüyüş dergisi de daha önceden aynı şikâyette bulunmuştu. Bir önceki sayımızda Yürüyüş dergisine açık mektupta çağrılılar (davet edilenler) ile katılanlar arasındaki farkı izah etmeye çalıştık. Tekrar yazmayı gerekli görmüyoruz. Ancak Devrimci Gençlerin böyle bir hataya nasıl düştüklerine bu farkı nasıl göremediklerine bir anlam veremedik. İkincisi: Devrimci Yol forumdan iki gün önce sözlü olarak foruma katılacağını Vatan Partisi'ne bildirdiği halde sonradan bundan vazgeçmiş, bir yazıyla katılamayacağını foruma bildirmişti. Devrimci Yol en azından geçirdiği bu kararsızlığı açık yüreklilikle yazısında belirtmeliydi.

Yazıda kabul edebileceğimiz bizce tek haklı eleştiri foruma davet edilenlerle önceden ciddî bir diyalog kurulmaması eleştirisidir. Vatan Partisi bu eksikliğini bilince çıkarmış, bu durum Sosyalist gazetesinin bir önceki sayısında belirtilmiştir.

Yazıda yer alan diğer eleştirilere geçelim :

"Bize göre bu ikisi anti - faşist cephe sorunu ile solun birliği sorunu birbirinden bağımsız olmamakla birlikte, farklı sorunlardır. Solun Birliği sorununu biz proletarya partisinin yaratılması sorunu, Parti sorunu olarak kavrıyoruz. Solun birliği adına farklı ideolojik siyasî çizgiler arasındaki bir «Birlik» anlayışını kabul etmiyoruz. Partinin yaratılmasına giden birlik ancak ideolojik birlik temeli üzerinde yükselebilir. Bu bağlam içinde bizim, revizyonist çizgileri kesinleşmiş, emekçi sınıflar içinde hiçbir varlığı olmayan ve birer aydınlar kulübü olmaktan başka birşey olmayan «grup» ve «parti»lerle Türkiye toplumuna kendilerini kabul ettirdiğini kanıtlamış, devrimci hareketimizin birleşmesi diye bir «dava»mız yoktur ve de parti ve birlik sorununu böyle görmüyoruz."

Biz "solun birliğini proletarya partisinin yaratılması sorunu olarak" görmüyoruz. **Sol'un ortak düşmanı olan emperyalizme ve feodalizme karşı ortak mücadele etmek sorunu olarak görüyoruz.** Besbellidir ki böyle bir mücadelede **ayrılık noktaları** değil **ortak noktalar** tesbit edilip mücadele edilecektir. Ve bu mücadelede sosyalist parti ve eğilimlerden kendi ideolojilerinden ve mücadele anlayışlarından taviz vermesi istenmeyecektir. Sorun ortak düşmana karşı güçlerin birleştirilebilmesi sorunudur. Bu da sosyalist parti ve eğilimlerin bağımsız örgütlenmelerini engellemez ve grupların sayısal azlığı böyle bir ittifakta sorun olmaz. Yine böyle bir ittifakta en tutarlı ve en kararlı dövüşebilen örgütler bileğinin hakkına liderliği ele alabilecektir. "Kendi abdestinden emin olan" böyle bir ittifaktan kaçınmamalıdırlar. Lenin'in dediği gibi : "başkalarıyla ittifak kurmaktan kaçınanlar kendilerine güvenemeyenlerdir."

Yine yazıda "HK, HG, HS, HB" gibi eğilimlerin çağrılmadığı, çağrı yapılırken hangi kriterin kullanıldığının anlaşılmadığı belirtildikten sonra **"bizim açımızdan örneğin Ürün çevresiyle Halkın Sesi çevresi arasında özünde fark yoktur."** deniliyor. (Nedense ilgimizi çekti. Forum düzenleyicilerini bazı grupları ayırtetmekle eleştirirken Devrimci Yolun Halkın Yolu'nun adını anmasını nedendir acaba? Kendi içinde tutarlı olması için HK, HG, HB, HS'nin yanına HY nın da adını yazması gerekmez miydi?) Anılan Maocu eğilimlerin hangi anlayışla çağrılmadığını yukarıda kendi görüşümüzce açıklamaya çalıştık. Bu açıdan bizim anlayışımıza göre Ürün çevresiyle Halkın Sesi çevresi arasında büyük bir fark vardır. "Revizyonist" "Oportünist" vb. değerlendirmeler bir yana biz —Ürün çevresinin işçi sınıfı biliminden bir sapma burjuva sosyalist olduğunu kabul etmekle birlikte— Ürün çevresini sol ittifaklar içinde değerlendiriyor, Halkın Sesi çevresinden kesinlikle ayrı tutuyoruz.

Yine eleştirinin sonunda **"ne olduğu hala bir 'muamma' olan UDC'ye İlerlemecilerin 'tekkeci' bir anlayışla hareket etmesi diğer 'sol' gurupların kaale almaması noktasından itiraz eden temel itiraz nedeni bu olan bir anlayışa dayanan bu ikinci cephe ve birlik fikrinin 'tekkeci olmayan bir UDC' önerisi olarak değerlendirilebileceğini (...)"**

Bizim görüşümüze göre UDC çağrısının CHP ye yönelik olması ve diğer sosyalist parti ve eğilimleri yok sayması sakatlığının bir yanıdır. Temel sakatlığı ise sendikalizm damgalı olması, siyasi örgütlerin görevi olan cephe örgütlenmesini sendikalarla kotarmaya kalkıp işi oldu bittiye getirmeye çalışmaktadır.

Yazıda forum girişiminin UDC ye bilinçsizce bir tepki olduğu ima edilmek isteniyor. Şunu tekrar hatırlatalım. Vatan Partisi ve Sosyalist gazetesi UDC çağrısından tam yedi ay önce Ocak 1977'den beri Halk Cephesi'nin gerekliliğini savunmaktadır. Bu doğrultuda pratik girişimler yapmaktadır. Forum TEP in olumlu yanıt vermesiyle bu girişimlerin bir sonucu olmuştur. Ve bu mücadele devam edecektir.

Mücadele Tarihinden Belgeler

EYÜP KONUŞMASI

MAHKEMECE VERİLEN SURETTİR

(Vatan Partisi'nin 15. 10. 1957 Salı günü saat 13. 00 - 17.00 arasında Eyüp meydanında takip ettiği açıkhava toplantısında Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın diktafonla tesbit edilen konuşmasıdır.)

Muhterem Vatandaşlarım! Sevgili İşçi kardeşlerim!

Bugün Müslüman İstanbulumuzun, İstanbul'dan önce Müslüman olan Eyüp bölgesinde Vatan Partisi'nin sesini duyurmaya geldik.

Sevgili vatandaşlarım!.. Vatan Partisi İŞ ve İŞÇİ partisidir... Bunu söylerken, elimde olmayarak, Müslümanlığın büyük bir hizmetini hatırladım. O büyük söz der ki: «Kıyamete kadar yaşayacakmış gibi çalış, yarın ölecekmiş gibi ibadet et» der. Vatandaşlar!.. İbadet: HAK önünde konuşmak, halk önün de hakkı teslim etmek manasına gelir... Bugün, Vatan Partisi'nin kendini HAK ve ÇALIŞMAK gibi iki prensip üzerine kurduğunu açıkça ortaya koymak lüzumunu duyuyorum.

İslamın büyük prensibi, hepimizin bildiği gibi: «Leyse lil insane illâ mâ seâ» der. (Yani: insan için, çalışmaktan, emekten başka herşey yalandır.) der. İşte, o büyük hakikat: aradan binlerce yıl geçtikten sonra bugün, dünyanın en ileri memleketlerinde dahi, tek büyük İÇTİMAİ HAKİKAT, insanlığın bulabildiği en büyük hakikat olarak tanınmıştır. Bugün insanlığın yarattığı değer: EMEK üzerine kurulur. Avrupa'nın en büyük iktisat alimleri İngiltere'nin klasik iktisatçısı denilen Adam Smith'ler, Ricardo'lar: binlerce senelik insan ilminin neticelerini toplarken, o hakikati bulabilmişlerdir: «Leyse lil insane illâ mâ seâ!» hakikatini: «Değer, insanın emeğinden doğan» şeklinde ifade etmişlerdir... İşte Vatan Partisi'nin prensibi de, herşeyin temelinin, memleket siyasetinin de üzerinde kurulması icabeden temelin EMEK olması lâzım geldiğini ifade eder.

Türkiye'de emeği, insanın çalışmasını kim temsil ediyor? Şehirlerde işçi kardeşlerimiz, esnaf kardeşlerimiz.. Köylerde alın teriyle çalışan küçük, fakir köylülerimiz! Vatan Partisi Türkiye'de, —bütün öteki partilerden farklı olarak,— bu çalışkan zümrelerin hakkını arayan, hakkını aramak için kurulmuş tek teşkilattır.

Şimdiye kadar maalesef, büyük hakikatler daima küçük insanlardan uzak kalmıştır: Uzak bırakılmıştır. Yine Vatandaşlarım iyi bilir ki, Muhammed «Ben hâtemel enbiyâyım» demiş. (Yani: «Ben peygamberlerin sonuncusuyum») demiştir. O büyük sözün manası üzerinde vatandaşları bir an düşünmeye davet ederim...

Vatandaşlarım!... O zamana kadar insanlar arasında bütün düzeni kuran kanunlar ve kaideler «gökten iner»di. Hazreti Muhammed: «Ben sonuncu peygamberim!» demekle, bizlere şu büyük hakikati anlatmış oluyordu: ARTIK KANUNLARINIZI KENDİNİZ YAPACAKSINIZ! demek istemiştir... Ve onun için insanların büyük toplantı yerleri: Camiler meydana gelmişti. Bütün insanların camii: adı üstünde CAMİ!...

Câmi: hepinizin bildiği gibi, TOPLAYICI demektir, vatandaşlarım. Ve Müslümanların tatil günü de vaktiyle «CUMA» günü idi, vatandaşlarım.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Parti Kahramanımız Doğan Yoldaş

(Baştarafı 1. Sayfada)
tan Partisini yeniden örmeye çağırılmış, I. Olağan kongresinin reorganizasyon kongresi olması amaçlanmıştı.

Provakatörler için ise görev açıktı. Dr Hikmet Kıvılcımlı'ya ihaneti BELGELENEN kariyerist'in bu ihaneti Vatan Partisi elbisesiyle örtme imkanı elinden alındıktan sonra provakasyon histerisiyle, önce, partiyi burjuva mahkemelerine verdi. Ardından, yeni provakasyonlar gelecekti. Amaçları, ne pahasına olursa olsun, partiyi kapatırmaktı.

İşte, 16 Aralık 1976, provakatörler için, partiyi, silahlı baskın düzenleyerek, kapatma günü seçilmişti.

16 Aralık akşamı Vatan Partisi Ankara İl binası silahlı ajanlarca basıldı. Ancak, bu silahlı caniler beklemedikleri bir güçle karşılaştılar. Bu güç "yüreklerindeki inanç, kafalarındaki bilinçten başka" hiçbir silahı olmayan yiğit partililerdi. Partililer, provakatörlerin ölüm kusan silahları karşısında, çıplak elleri ve inançlı göğüsleriyle ölüm pahasına dövüştüler. Sonuçta, provakatörler arkalarına bakmadan kaçmak zorunda bırakıldılar.

İşte bu savaşta, Doğan Yoldaş, kahramanca dövüşürken, provakatörün silahından göğsüne boşalan kurşunlarla yaralandı. Buna rağmen kavgayı bırakmayarak provatatörü silahsızlandırdı. Ama kendisi kavga sonunda ölmüştü.

Olaydan sonra yakalanan baş provokatör Orhan Aksungur ise, emniyet sarayının arka kapısından salıverilmişti.

Parti şehidimiz Doğan Terlemez Yoldaş, Vatan Partisi merkez komitesi tarafından PARTİ KAHRAMANI ilan edildi.

Ölümünden bir yıl sonra Doğan Yoldaşın anısı mücadelemize örnek oluyor.

Kazlıçeşme'de Kaynayan Kazan

(Baştarafı 4. Sayfada)
yarı aç, yarı tok, yarı bele kadar su içersinde, çalış çalışabilirsen. İşte bu sebebten ve daha birçok sebebten deri ve dericilik iş koluna fazla iltifat yoktur. Mevcut çalışan işçilerde olağan üstü laf canbazlığı yalan ile uyutulmaktadır. Manifaktür yani küçük üretim vede vahşi kapitalistlerin elinde olduğundan bu iş kolunda ekonomik ve demokratik mücadele çok zor ve uzun vadelidir. Bu iş kolunda çalışmanın zorluğu sefaleti, rezaleti sayesinde bu iş kolunda, bu iş kolundan yana tercihini yapan işçiler uzun senelerdir çalışmaktalar kıdemlidirler. İşte senin bu kıdemine emekliliğine göz diken emekliye ayrıldıktan sonra yiyeceğin bir lokma ekmeye göz diken patronlar, parababaları işte bunlar engerekler ve çıyanlardır bunlar aşımıza ekmeğimize göz koyanlardır. Peki Kazlıçeşmeli arkadaşım, Derkonlu arkadaşım, deri işçisi arkadaşım peki ne yapacağız? Bu fabrikayı kapattım deyip başka yerde aynı iş üzerine fabrika açan patrona karşı önce sendikalarda örgütlenelim sonra sıfıra indirdiği kıdem tazminatı için yeniden eski işyerlerinde çalıştığım, kıdem süresi geçerlidir madde koyalım, koyduralım mücadele edelim. Ancak bunlar seni yine kurtaramaz. Sendikalaşma mücadelesi, ekonomik talepler mücadelesi, bu parababalarının düzeni emperyalist sömürüye silip atmak, kurtuluş işçi sınıfı partisi yani Vatan Partisinde örgütlenmede siyasî mücadeleye soyunmandadır.

Haksızlığa, sömürüye zulme karşı koyalım.

Kahrolsun parababaları düzeni
Yaşasın mücadelemiz
Yaşasın Vatan Partisi.

SOSYALİST ELEŞTİRİSİNE CEVAP

(Baştarafı 2. Sayfada)
rinizde yer alan (45. Sayı sayfa 2) bölümden yararlanarak ve olayları bizzat yaşayarak iyice bilincimize çıkarttık. Bilincimize çıkarmakla kalmayıp Sosyalist Bloku ön plana çıkartıp şiarlaştırdık. Böylece yapılan işin propagandası yerli yerine oturmuş oldu. Fakat siz bizi uyaran eleştirinizle çelişiyorsunuz. 46. sayıda yayınlanan bölümde Sosyalist Blokun bir işçi-köylü-küçük burjuvazi ittifakının gerçekleşmesi olduğunu atlayıp Sosyalist Blok kurulmadan «en geniş Halk Cephesini kurmak mümkün müdür?» diyerek, geriye kaçıyorsunuz. Hem siz izah ettiniz ki, bu iki şey aynıdır, hem siz diyorsunuz, ki, birini kurmadan ötekinden söz edilemez. Eğer buradaki çelişki «en geniş» kavramında yatıyorsa hemen şunu belirtelim ki bu deyim bizim değildir. Çünkü biz «en geniş» veya «en dar» bir cepheden değil, Halk Cephesinden bahsediyoruz. Bu kavramlar her kavram gibi izafidir. Bugün için «en geniş» olan yarın için «en geniş» sayılmayabilir. Onun için biz yapacağımız işleri bu kavramlar üzerine inşa edemeyiz.

Sosyalist Blok kurulduğunda oluşan Halk Cephesi dar kalabilir. Bunun gelişmesi, güçlenmesi Sosyalist Blokun tutarlı mücadelesine bağlıdır. Yoksa dar iken Sosyalist Blok genişleyince Halk Cephesi olacaktır denemez.

Burada diğer bir abartmadan bahsetmeden geçmek bu noktada eleştiriyi eksik bırakır. Kimi sosyalistler (ve biraz da siz) Halk Cephesini erişilmez bir şey gibi gösterirler. Böyle görünce de kendilerine güvenememekten bir türlü cepheleşmeye yanaşmazlar. Elbette siz böyle davranışlar içinde değilsiniz. Ama Halk Cephesi önüne «en geniş»i koyunca, öylesine abartıp kabartıyorsunuz ki, «Nasıl o parola (Tek yol Devrim kastediliyor) gereksiz yere atıldığı zaman devrimi engellerse, aynen Halk Cephesi parolası da Halk Cephesini engeller.» diyebiliyorsunuz. «Tek yol devrim» parolasıyla kıyaslama bir uç noktadır. Bu parolanın ne zaman atılması gerektiği konusunda dediklerinize katılıyoruz. Ancak Halk Cephesi parolasının ne zaman atılması gerektiğini bir türlü söyleyemediğiniz için diğer söylediklerinize katılmıyoruz. Hele önünde «en geniş» olunca demokratik devrimden sonra mı? diye düşünmeden edemiyoruz. Öyle ya «en geniş» olsa olsa o zaman olabilecektir. İşte siz bu söylediklerinizle Halk Cephesini abartıyorsunuz ve ulaşılamaz veya çok sonra ulaşılacak bir şey haline getiriyorsunuz. Böylece de diğerleriyle aynı yerde buluşuyorsunuz.

Sosyalist Blok Halk Cephesi'nin ilk adımıdır diyoruz. Bunu demekle biz de bir çelişkiye düşmüş olmuyor muyuz? Hayır, olmuyoruz. Çünkü; ilk adım derken bir nevi merdivenin ilk basamağından bahsedildiği farzedilebilir. Merdivenin ilk basamağına çıktığımızda artık yerden ayağımız kesilmiştir. Ama daha bir çok basamak vardır ve biz sabırla o basamakları tırmanmak durumundayız. Veya zinciri sürükleyebilmek için ana halkayı bulup ona asılmak gerekir. İşte Halk Cephesi zincirini sürüklemenin yolu, Sosyalist Blok ana halkasından geçer. Çelişmiş olmuyoruz.

Ancak siz konuya böyle girmiyorsunuz ve dolayısıyla haklı eleştirilerinizi kendi kendinizce çürütüyorsunuz. Bu nedenle sizi eleştiriyoruz. Ve bize yönelttiğiniz son derece yararlı bulduğumuz eleştirinizi de böylece düzeltip yerli yerine oturtuyoruz. Eleştirinizin eleştirisini okuduğunuzda, artık bizi Halk Cephesi dediğimiz için değil, Halk Cephesinin içindekileri veya Sosyalist Blok'u yeterince anlatıp açamadığımız ve bir bakıma Vatan Partisinin I. Olağan kongresinden bu yana yaptığı doğru eylemin propagandasını yapamadığımız için eleştirmeniz gerektiğini anlıyacaksınız.

Bir de anlayacaksınız ki en doğru eleştiri bile, kendisini haklı göstermek için abartmalara girişince, farkında olmadan doğru söylediklerini bir müddet sonra inkar edip yanlışlara boğulabilir.

GENÇLİK ÖRGÜTLERİ VE ÖRGÜTLENME ÖNERİLERİ

(Baştarafı 4. Sayfada)
biz buna inanamıyoruz; çünkü, bırakalım genç işçi ve çırakların örgütlenmesini, ama DİSK çatısı altındaki birçok sendika yönetimi (Örneğin: Maden -İş, Baysen-İş...) aman ne olur ne olmaz anlayışıyla, yerlerini kaybetmemek için, kendi dışındakiler tarafından örgütlenen işyerlerini bile çoğu kere kabul etmemektedirler. Ve bunun karşısında da gecekondu sendikacılığın yaygınlaşmasına çanak tutmaktadırlar ve böylece yine aynı kimseler, o, çok küfrettikleri goşistler gibi kendileri de bizzat işçi sınıfının birliğini bozmaktadırlar. Genç işçi ve çıraklar sorunuyla ilgilenmek zorundadırlar. Bu konuda alınacak ters tavırlar, işçi sınıfının sendikal birliğinin sağlanması yönünde atılacak adımlara büyük bir darbe vuracaktır. Onun için işçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadelesini yürüten sendikaların bu soruna daha ciddi bir şekilde sarılmaları veya en azından bu konuda çaba sarfeden örgütlere çeşitli şekillerde yardımcı olmaları gerekmektedir.

Şüphesiz genç işçi ve çıraklar sorunu, sadece sendikaların bir sorunu değildir. Ve olamazdı. Herşeyden önce sosyalist örgütlerin bu konu ile daha yakından ilgilenmeleri, yoğun ajitasyon ve propaganda ile bu kesmin örgütlenme hakkının elde edilmesi ve nihayet örgütlenmesi için mücadele yürütmelidirler.

Kurulduğu günden beri genç işçi ve çıraklar sorununa eğilen ve belli bir kampanya örgütleyen GSB'ninde bu konuda gerektiğince bir adım attığı söylenemez. Sürekli bir şekilde, bu alandaki çalışmasını sürdürmesine rağmen, özellikle maddi olanaksızlıklar ve tecrübesizlikler çalışmaların yeterince verimli olmasını engellemektedir. Örneğin Ankara'da sanayi çarşısında 17 çırağın yaptığı direniş, oldukça önemli olmasına rağmen (çünkü Türkiye'de ilk defa çıraklar böyle bir eylemle seslerini duyuruyorlardı) yeterince propagandası yapılamadı. Bu eylem genç işçi ve çırakların daha ileri adımlar atması için bir başlangıç olabilirdi, ancak bu sendikaların ilgisiz kalması ve yine GSB'nin çalışmalarının daha verimli hale getirilmemesinden mümkün olmadı.

Aynı şekilde TÖB-DER'de kendi açısından, genç işçi ve çıraklar konusuna eğilmeli ve belli bir çalışma içine girmelidir.

Özetlerşek, Sendikalar, TÖB-DER ve Sosyalist örgütler bu konuda, ortaklaşa bir kampanyanın örgütlenmesi için somut adım atmaları gerekmektedir. Genç işçi ve çırakların gasbedilen sendikal haklarının elde edilmesi ve yine diğer anti-demokratik sınırlamalara karşı verilecek mücadele, demokrasi mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Ve öte yandan bu sunni bir şekilde kendi sınıfından koparılmaya çalışılan çırakların, sınıfın ayrılmaz bir parçası olarak örgütlenmesini getirecektir. Genç işçi ve çırakların örgütlenmesiyle birlikte proleteryanın gücü bir misli daha artacak, burjuvaziye karşı verilen mücadelede daha kuvvetli olacaktır. Lenin'in şu sözleri hiçbir zaman gözden uzak tutulmamalıdır:

«GENÇLİK, ÖĞRENCİ GENÇLİK VE DAHA DA FAZLA İŞÇİ GENÇLİK MÜCADELENİN SONUCUNU TAYİN EDECEKTİR»

YAŞASIN GENÇ İŞÇİ VE ÇIRAKLARIN SENDİKA VE 8 SAATLİK İŞGÜNÜ İÇİN VERDİĞİ MÜCADELE.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ SENDİKAL BİRLİĞİ.

YAŞASIN TEK KURTULUŞ YOLUMUZ SOSYALİZM.

31. sayımızdan beri devam eden seri yazımız, bu sayıda tamamlanmış oluyor. Bu seri yazının broşür haline getirilmesi talepleri olmuştur. Bu talebi yerine getirmeye çalışacağız.

BEREC KİVİ AKÜMÜLATÖR FABRİKASI İŞÇİLERİNİN

(Baştarafı 4. Sayfada)
den yana olduğunu görüyordu. Patronların büyük bir şehvetle, zevkle gangster sendikalarla el ele Berec işçisinin ensesinde boza pişirirken patron birdenbire taktik değiştirip yemekhanede 1974 (sözleşme döneminde) benim tercihim Petkim - İş' tir. Petrol - İş'i tercih edenler kapı dışında görür kendini dedi. Petrol-işi tanıyan iyi bilen işçiler bu işe dünden razı idi ama bu asıl neydi. SEN UYANIYORSUN ARKADAŞIM Türkiye işçi sınıfı mücadelesi gelişiyor, genişliyor ama bu gelişmeyi genişlemeyi senden iyi gören bu sömürgen asalak parababaları (görmek zorunda çünkü hergün adım adım ölümüne yaklaşıyor) Berec patronu, Hüseyin Yarsuat, Ilgaz Aykutlu (sen bunları iyi tanırsın) İsmail Topkar, Mehmet Kılınç bu işçi sınıfı haini halk düşmanı çete senden önce davranıyor binbir yalan entrika ile seni seninle birlikte örgütlüyor Petkim - İş'e.

Petkim-İş Mehmet Kılınç SATIŞI:

1) Petkim-İş'i iyi tanıyorsun arkadaşım. Asgari ücretin 28 TL olduğunda birinci sene 18 TL. zam aldı sana ama ne kötü tesadüf sözleşme imzalandıktan bir gün sonra 40 TL oldu. Sözleşme 3 senelik. Birinci yıl 18, İkinci yıl 17 Üçüncü yıl 17 idi. Yoruma gerek yok sen biliyorsun ama sözümüz Mehmet Kılınç'a İnsaf be kardeşim bu kadar ucuza bu kadar uzun zaman satılmazki ayıptır yahu!

2) Petkim - İş Berec sendika şube kongresinde 1365 kişiden binbir bezirganlık, entrika ile kongreye 17 kişi katılmadımı vede M. Kılınc'ın dümen suyuna girebilecek adamlar seçilmedimi (Haberin olsun eski şube başkanı Tahsin Bardakçı yeni bir Renault marka lüks taksi satın aldı senin paranla, şaşırma arkadaş gayet normal)

3) Senin bu soysuz sömürgen parababalarına Amerikan ajanı sendikacılara, yaptıkları rezilliklere karşı uyarmak isteyen Şükrü Dursun patron tarafından yaptığı çalışma tespit edilip işten atılınca, Şükrü Dursuna sahip çıkıp direnişe çıktığında M. Kılınç greve polis getirip seni uyarmak isteyen Şükrü Dursun'u aratıp patronla anlaşıp şanlı direnişi kıran M. Kılınç'tır. Iyi tanı arkadaşım.

Peki arkadaşım bu nasıl iştir. Sen yine Petrol - İş'i tercih ediyorsun.

Evet işkolu yetkisi Petrol - İş'te, Berec'te işyeri yetkisi Petkim-İş'te. Tam sözleşme görüşmelerine Petrol-İş geliyor işkolu yetkisine göre içerde üyesi bulunduğunu ve sözleşme yapacağım diyor. Tam bu sıra patronda içerden çalışmaya başlıyor. İki ünitenin kapatılacağını döviz kalmadığını ham madde olmadığını yayıyor. Bir huzursuzluk giderken ve ne olacaksa olsun diyen Berec işçisinin büyük bir bölümü seni sömürücülerin parababalarının nasıl sömürdüğünü anlatacakken Türk - İş konfederasyonunun meşhur eğitimi olan prodüktivite (üretimini arttırma eğitimi) veren Petrol - İş'e evet diyorsun greve çıkarıyorsun yanlış mı? doğru! Doğru ama sözleşmenin her maddesini sen bütün Berec işçisi olarak tastik edersen karara bağlarsan sendikanın siyasetini sen belirlersen. Grev çadırını grev okulu haline getirmelisin, sonuna kadar işçi sınıfına yakışır disiplinle sürdürmelisin. Parababalarının ajan, ganster sendikacı parazitlerinin kapitalizm var oldukça, olacağını hiç unutma. Her sendika kongresinde yöneticilerini değiştirir. Asıl önemli olan Parababalarına karşı bu kahrolası kapitalist sömürgen sınıfa sisteme karşı örgütlenmelisin siyasi mücadeleye sahip çıkmalısın. İşçi sınıfı partisine, Vatan Partisi'ne örgütlenmelisin.

Dr. HİKMET KIVILCIMLI
OPORTÜNİZM NEDİR?
17,5 TL

kıvılcım yayınları

Sosyalist

GENÇLİK : 17

Gençlik Orgütleri Ve Orgütlenme Onerileri: 8

GENÇ İŞÇİ VE ÇIRAKLARIN UYANIŞINA OMUZ VERELİM.

«GSB»li arkadaşların önerileri :

Ülkemizde bugün, her zamankinden daha fazla bir şekilde çocuk ve kadın işgücüne başvurulmaktadır. Daha fazla kâr sağlıyabilmek için artan bir şekilde, yetişkin işgücünün yerine geçirilmektedir. Çok az bir ücret karşılığında, günde 8 saatin çok üstündeki Genellikle 10-12 saati, haftalık 60 saati bulmakta-çalıştırılan kadın ve çocuklar, korkunç bir sömürüye tabi tutulmaktadır. Hiçbir sosyal halkları olmayan veya çok azından faydalanabilen kadın ve çocuk işçiler kapitalizm tarafından iliklerine kadar sömürülmekte, ve adeta daha otuz yaşına gelmeden birer genç-ihtiyarlar haline getirilmektedirler,

Şimdiye kadar yaptığımız röportajlarda, karşılıklı konuşmalarda görülebileceği gibi, çeşitli iş kollarında çalışan genç işçi, çırak ve kadın işçilerin sorunları birbirlerinden pek farklı değildir. Hepsinde de dertler, sorunlar aynıdır: Sigortasız, sendikasız baskı ve dayak altında, çok düşük bir ücret karşılığında ve çok kere de ücretsiz, 12-14 saate varan bir işgünü. Hatta birçok yerde (örneğin Alorka'da) çıraklık okulu adı altında çocuk emeğinin korkunç sömürüsüne tanık olmaktayız. Yapılan çıraklık mukaveleleri ile buraya alınan, okul çağındaki çocukların, beş sene aynı işyerinde çalışması şart koşulmakta, ve yine, eğer daha önce ayrılırsa, işverene para ödeme zorunluğu öngörülmektedir. Burada meslek öğretiyoruz kisvesi altında genç işçi ve çırakların iki yönlü korkunç bir sömürüsüne şahit oluyoruz. Bir yandan yetişkin bir işçiye yaptırılan işlere yakın bir iş yapmak zorunda olan, ama buna karşılık gülünç denecek bir ücret alan (Çoğunlukla haftada 50-100 T.L.) çocuk işçiler diğer yandan çıraklık mukavelesi gereğince 5 sene gibi uzun bir süre aynı iş yerinde kalmaya zorunlu kılınarak, bedava denecek bir şekilde çalıştırılmaktadırlar.

Birde bundan başka ve çok yaygın olarak, küçük ve orta işletmelerde çalıştırılan genç işçi veya çocuklar vardır ki bunların durumu diğerlerinden daha da berbattır. Genellikle bu işyerlerinde bulunan genç işçi ve çocuklar, karın tokluğuna —ki bu da ayak üstü yenilen zeytin ekmekten öteye gitmez— sabahın erken saatlerinden gece yarılarına kadar, her tür ayak işlerinide yüklenerek, çalışmak zorundadırlar. Küçük üretimlerini ayakta tutabilmek için, bizzatihi kendileride çalışmak zorunda olan, küçük işyeri sahipleri, varlıklarını koruyabilmek için, işletmesindeki genç işçi ve çıraklara hiçbir sosyal hakkı vermemek için daha fazla direnç göstermektedirler. Ve yine bunlar, işçilerin ekonomik örgütlenme talebine karşı daha fazla reaksiyoner tavır takınmaktadırlar.

Kısaca özetlersek ülkemizde bugün, çok yaygın bir şekilde çocuk emeğine başvurulmaktadır. Binlerce atölye ve fabrikada, okul çağındaki çocuklar, korkunç bir sömürü mekanizması altında ezilmekte, her türlü sağlık şartı ve iş güvenliğinden yoksun yerlerde 8 saatlik iş gününden çok daha fazla bir süre çalıştırılmaktadırlar.

ÇIRAKLARIN ÖRGÜTLENMESİ İÇİN MÜCADELE EDELİM

Bilindiği gibi burjuvazi bilinçli bir şekilde iş kanunlarına koyduğu anti-demokratik hükümlerle, genç işçi ve çırakları yetişkin işçi sınıfından koparmak istemiştir. Genç işçi ve çırakların ki özellikle çırakların ekonomik-demokratik mücadelesini engellemek için, yasal engeller geliştirilmiştir. Bunlardan biri, çırakların sendikalarda örgütlenmesini engelleyen iş kanundaki 5. mad. Onun içinde, genç işçilerin ve bilhassa çırakların sendikalarda örgütlenmesini engelleyen, anti-demokratik maddelerin kaldırılması için mücadele edilmeli ve bu şekilde işçi sınıfının sendikal birliğinin sağlanması için çalışılmalıdır.

Açıkça görüleceği gibi genç işçi ve çırakların sorunu, genel olarak işçi sınıfının sorunlarından ayrı değildir ve ayrı olarak düşünülemezdi. Genç işçi ve çırakları, işçi sınıfının bir parçası, ayrılmaz bir parçası olarak ele alıp değerlendirmek gerekir. Yarının yetişkin proletaryasını teşkil edecek olan genç işçi ve çırakları, proletaryadan ayrı düşünmek onu ayrı düşünmek, onu ayrı olaak değerlendirmek kesinlikle hatalı bir tutum olacaktır. Daha da kötüsü işçi sınıfının güçlerini bölme anlamına gelecektir. Mevcut burjuva sınıflamalarından hareket ederek, genç işçi ve çıraklarla proletarya arasındaki kopmaz bağı görmemek, şüphesiz ki büyük bir yanılgı olacaktır.

Bu gün bu konuda, tutarlı adımların atıldığı söylenemez. Yarının yetişkin işçi sınıfını teşkil edecek olan, genç işçi ve çırakların sorunlarıyla, ve bu sorunların halledilmesi için ciddî bir çalışmanın örgütlendiği savunulamaz. Söylenenlerin çoğu -ki çoğu kere tamamı- lafta kalmaktadır.

Daha bir sene, hatta altı ay öncesine kadar genç işçi ve çıraklardan, bunların örgütlenmesi sorunununudan bahsetmek alayla karşılaşmaktaydı. Ama şurası bir gerçek ki hiçbir sosyalist, hiçbir demokrat, genç işçi ve çırakların bedava, veya meslek öğretiyoruz görünümü altında işverene para ödemesine ve her türlü sağlık şartlarından yoksun işyerlerinde (daha doğrusu izbelerde) 10-12 ve hatta çoğu yerde olduğu gibi 14 saat çalıştırılması karşısında kayıtsız kalması, bu duruma müdahale etmemesi düşünülemez. Bunun aksi bir durum hiç görülebilir mi?

Bu köhnemiş düzene karşı, daha 12-13 yaşında, okul çağındaki çocukları, korkunç sömürü mekanizması altında ezen bu düzene karşı, kapitalizme karşı, sürekli bir kampanya için yeni atılımlar yapmak, en geniş genç işçi ve çırakların örgütlenmesi için mücadele etmek gerekmektedir.

Ancak görülen o ki yukarıda da belirttiğimiz gibi, bu konuda söylenenler lafta kalmaktan öteye gidememektedir. DİSK'in son genel kurulunda bu konuda kongre kararları alınmasına rağmen, bu konuyla ilgili olarak en ufak bir çaba gösterdiği söylenemez. Sıksık işçi sınıfının birliğinden bahsedenler, eğer bu söylediklerinde samimi iseler ki

(Devamı 3. Sayfada)

DERBY'DE NELER OLUYOR?

1977 yılı grevleri ve lokavtlarıyla tarihte geçecek bir yıl. Grev: işçi sınıfının uzun yıllardan beri kullandığı bir mücadele silahı.

Lokavt: Parababalarının işçileri topluca sokağa atmaları, işsiz, aç bırakmalarıdır. Anayasaya aykırıdır. Çünkü Anayasa: «Devlet çalışan insanların kararlılık içinde çalışmasını işsizliğin önlenmesi doğrultusunda tedbir alır.» der.

Lokavt Anayasanın dediğinin tam tersidir. İşsizliği önlemek değil, işsizleri çoğalttığından Anayasa ya aykırı bir insanlık suçudur.

1977 yılında finans - kapital içine düştüğü krizden ve işçi sınıfının mücadelesinin yükselmesinden dolayı şimdiye kadar kısmî olarak kullandığı bu silahı bugün artık açıkça kullanıyor ve işçileri kitleler halinde fabrikalardan dışarı işsizlik, pahalılık cehennemine atıyor. İşçi sınıfına yapılan bu saldırıların bir parçası da Derby işçisine nasip oldu. Toplu sözleşme görüşmelerinde patron görüşmeye yanaşmadı. Sendika GREV, patron LOKAVT kararı aldı. Her iki karar da bugün uygulama alanına sokulmuş değil. Onun için biz burada patronun işçilere oynamak istediği başka bir oyunu anlatacağız.

Derby Lastik ve Plastik kuruldukları günden bu yana birlikte sözleşme yaparlar. Bu sefer patron Derpy Lastik ve Plastikte ayrı ayrı sözleşme yapma yolunu seçti. Oyunu nasıl sergiliyor? Derby lastik işçilerinin üretimi düşürdüğünü, Derby Plastiğin böyle bir şey yapmadığını bundan dolayı Derby Plastiği mükafatlandıracağını, Derby lastiği cezalandıracağını söylüyor. Derby Lastikle görüşmeye yanaşmıyor. Derby Plastikle sözleşme görüşmelerine başlayıp önce onunla işini halledeceğini söylüyor.

Derby Plastikte ajanları vasıtasıyla ayrı toplu sözleşme yapılırsa onlara iyi haklar vereceği haberini yayıyor. Derby lastikte ise yine ajanları vasıtasıyla Derby Plastik işçilerinin ayrı ayrı sözleşmeden yana oldukları yalanını yayarak lastik işçilerinin moralini bozup potansiyeli düşürmeye çalışıyor.

Hesabı tutarsa Derby plastik işçisini kandırıp sözleşme yapacak; bundan dolayı Derby lastik işçisinin de direncini kırıp dize getirecek.

Bunu becerebilir mi?

İşçiler ayrı ayrı davranırsa EVET

İşçiler birlikte davranırsa HAYIR.

Burada patronun oyununu bozmak işçilerin elindedir. Derby işçileri patronunun yalanlarına aldanmamalı ayrı ayrı sözleşme yapılmasına karşı çıkmalıdır. Derby Lastik ve Plastik işçisinin birlikte davranması patronun karşısına tek bir yumruk olarak çıkması, işçi sınıfının birlikte hareket ettiğinde nasıl bir güç olduğunu düşmana gösterecektir.

Derby işçisinin hiç unutmaması gereken bir şey daha var. Siyasi mücadelenin işçiler tarafından mutlaka yapılması gerektiği. İşçi sınıfının kendi partisinde örgütlenip siyasî iktidarı almadıkça bu tür oyunların bitmeyeceği.

Vatan Partisi'nin Pahalılığa, İşsizliğe, Faşizme Karşı Düzenlediği

KAHVE TOPLANTILARI YAPILIYOR

Vatan Partisi, il örgütlerinin bulunduğu yerlerde (İstanbul, Ankara, İzmir ve Bursa'da) Pahalılık, işsizlik ve faşizme karşı halkı bilinçlendirip örgütlemek amacıyla öncelikle işçi semtlerinde kahve toplantıları düzenlemiştir.

Bu kahve toplantılarında, pahalılığın, işsizliğin, zulmün nedenleri ve bunlarla mücadele yolları halkla birlikte tartışılmaktadır. Halkımızın sorunları ve bu sorunların çözüm yolları halkla tartışılarak halk uyarılmakta aynı zamanda halkımızdan çok şey öğrenilmektedir. Yani uyanmak için uyarılmakta uyarmak için uyanılmaktadır. Böylece halkla Vatan Partisinin bütünleşmesi hızlanmakta ve güçlenmektedir.

Vatan Partisinin yapmakta olduğu kahve toplantıları özellikle ekonomik krizin son haddine vardığı, devletin başbakan Demirel'in söylediği gibi «70 cente muhtac olduğu», yapılan ve daha da yapılacak olan devalüasyonlarla hayatın iyice pahalılaşacağı, işsizliğin çığ gibi büyüdüğü ve bütün bunların sonucu baskı ve zulmün iyice azgınlaştığı buna karşılık halkımızın en bilinçli kesimi olan sosyalistlerimizin önlerindeki en acil problemi sosyalistler arası birliği lafta çatır çatır savunup somut adıma gelince köşe bucak kaçıştıkları, durum böyle olunca da halkımızın düşmanları cephesine karşı yeterince bilinçlendirilip örgütlenemediği günümüz şartlarında büyük önem taşımaktadır.

Düzenlenen kahve toplantılarının başlangıcı İzmir İl Örgütünün yaptığı «Zama Zulme Karşı Uyanış» adındaki toplantılardır. Vatan Partisi İzmir İl Örgütü İzmir'in en yoğun işçi semtleri olan Gültepe'de iki kez, Çamdibi, Yeşilyurt semtlerinde ise birer kez kahve toplantıları yapmıştır. Kahve toplantıları başlamadan önce semt halkına toplantıların amacını anlatan ve halkı toplantıya davet eden bildiriler dağıtılmıştır.

Kahve toplantılarında önce Vatan Partisi'nin mücadele tarihi anlatılmıştır. Sonra pahalılığın, işsizliğin, zulümün nedenleri Vatan Partisi programı açıklanarak tartışılmış daha sonra da Vatan Partisi'nin mücadele taktikleri anlatılmıştır. Bu konu anlatılırken özellikle Vatan Partisinin Halk cephesi sorununa ba kışı ve bu yolda yaptığı çalışmalar ele alınmıştır. Vatan Partisi'nin önündeki en önemli ve en acil görevin Halk Cephesi'ni oluşturmak yolunda sosyalistler arası blokun oluşturulması olduğu belirtilmiştir. Yine bu konuda pahalılığa, işsizliğe ve zulme karşı yığın örgütlenmelerinin önemi anlatılmış ve «Pahalılık ve İşsizlikle Mücadele Derneği»nin (PİM) gerekliliği tartışılmıştır. Kahve toplantılarında son olarak semtin somut problemleri ve bunların çözüm yolları ele alınmıştır.

İzmir'de yapılan kahve toplantıları halktan büyük ilgi görmüş ve toplantıya katılanlar bu tür toplantıların sık sık yapılmasını istemişlerdir.

Kazlı Çeşme'de Kaynayan Kazan

Deri işçileri, tabakane işçilerine oynanan oyunun bir başka değişik bir biçimi tekrar oynanıyor.

Kazlıçeşme'de, yeniden şirketleşmeyle Aralık 977 de. Peki kazlı işçileri bunu bilmiyor mu? Biliyor.! hemde nasıl.! «Kayserilinin eşşeği allayıp pullayıp boyayıp babasına sattığı gibi» bu kaçıncı numara, zanetmeki bilmiyorum, zannetmeki gözüm yoksa kulağımda yok, zannetmeki kulağım yoksa zannetmeki burnum da yok. Burnum da yoksa zannetme ama katiyyen zannetme ki beynim de yok, var hemi de 55 senedir gelişmekte, olgunlaşmakta. Patron fabrikayı kapatıyor, işçileri işten atıyor sonra aynı patron başka bir adla fabrikayı yeniden açıyor.

Türkiye'nin ücra köşelerinden toplanan derileri ham derileri köpek boku, Asit, Biklonat bulunan yalaklarda bekletilir, derinin bu pislikten alınıp bu kokuşmuş kapitalist düzeninin kokusu ile beraber

(Devamı 3. Sayfada)

Berec - Kivi Akümülatör fabrikası işçilerinin işi çok!

İlk örgütlenme:

Halk düşmanı parababaları, Türkiye'deki bakir pil, akü pazarlarına Türkiye'deki ucuz, semiz işgücünden maliyeti ucuza mal edip kârlarına daha çok kâr katabilmek için birkaç Emperyalist uşağı patrona Berec fabrikası kurdurup başlarlar pil, akü yapmaya.

Dünya işçi sınıfının demokratik, ekonomik, siyasi mücadelesini can korkusuyla, can havliyle izleyen işçi sınıfının asalakları, işçi sınıfının mücadele ederek örgütlenmesinden, deney ve tecrübe edinmesinden siyasî mücadeleye atlamalarından, ölümden korkar gibi korktuğundan, işçi sınıfı içinde işçi sendikalarına üslenmiş Amerikan ajanı gangster sendikacılardan İsmail Topkar'la (Petrol - İş başk.) anlaşıp sanki büyük mücadele veriyormuş gibi Berec'te işçiyi sendikaya örgütlediler.

Sarışın yakışıklı Petrol - İş sendikasının sökülüp atılması: Tam 6 sene ahlâksızca, hayasızca Berec işçisini parababalarına, patrona peş keş çeken Petrol - İş. Yıl 1974, artık işçi sınıfı uyumuyor kimin kendin-

(Devamı 3. Sayfada)

«Bira bu kapağın altında»

EFES PİLSEN

Bu kapağın altında kan var! Efes Pilsen birasını her yerde görürüz. Hergün radyoda televizyonda halka bira satabilmek için saatlerce reklam yapılır, halkı kandırabilmek ikna edebilmek için yalvarılır adeta, bu yüzden iyi tanırız Efes Pilsen birasını.

Ama bizi hiç tanıtmazlar, yulafı Ekmek, biçen, toprağı süren nasırlı elleri çilekeş insanları. Böyyük taban fiat siyasetiyle köylümüzün malını ekinini, yulafını çalanlar anlatılmaz. Tam tersine çok iyi yapıyorlarmış gibi birde gürültü edenler gazetelerinden, radyolarından, televizyonundan. Ama yine nasırlı ellerin sahibidir, hastane olmadığından yolda ölenler yine onlardır, okul öğretmeni olmadığından cahil kalan karacahil kalan kan davası güden birbirini vuran.

Hele işçi sınıfı! Efes Pilsen de çalışan işçileri tanıyana insana benzetene bravvo neden? Banttan sıcak gelen dolu şişeler kasalanırken taze olduğundan hareket halinde olduğundan bu rezil kapitalist sistemin tekniğinden ilkelliğinden patlar yaralanır işçiler hem öyle bir yaraki kimi zaman göz verilir kimi zaman kulak, burun ağız, kafa hele hele eller yaradan görünmez haldedir.

Sigorta hastanesinde uzundur sıralar, kuyruklar, 3 metreden hastalık sorulur, 3 metreden tedavi edilir yaralar.

Evet sayın baylar içiniz!

«Bira bu kapağın altındadır.»

Bu kapağın altındadır kan, kafa, göz, burun, kulak. Bu kapağın altındadır baskı zulüm ve kan. İçiniz beyler!

İşçi arkadaş yapacağın şey parababalarının kokuşmuş rezil kapitalist düzenine karşı durmak baskı zulüm sömürüye son vermek, siyasi mücadeleye ayak tırnağından saçının teline kadar dalmak. Hedef proleterya partisi Vatan Partisinde örgütlenmek.

Devrimci Derleniş ve «TEK PARTİ» Rüyası : 1

Vatan partisi I. Olağan Kongresinden ayrılanlar, bugün **Devrimci Derleniş** başlıklı aylık bir yayın organı çıkartıyorlar. Gazete, sanırım 5 ayını doldurmuş durumdadır. Parolası **«Dağınıklığa: Derleni»**dir. Bu kadarıyla güzel görünür. Eğer bir kere daha, bu Derleniş yaldızının altındaki saklı opotümizmi ortaya çıkarmazsak üzerimize düşen bir görevi yerine getirmemiş oluruz.

Başta, böyle bir gazetenin çıkması Derleniş rüyası görenlerin ayılması için bir adım olacağından —hayat onları yalanlayacağından— olumludur. Ama bazı kafaları karıştırma şansı olduğundan da, olumsuzdur. Burada, görev bizlere düşmektedir. Onların bulandırdıkları kafaları durultmak, Derleniş pembe rüyası yerine kahırlı parti mücadelesini kavratabilmek, kaçınılmaz bir görevdir.

Bu eleştiri yazısı, **Devrimci Derleniş** gazetesinin Vatan Partisi'ne yönelttiği eleştirilere bir cevaptır. Bu, aynı zamanda da onların bizleri eleştirirken önümüze sundukları yeni malzemelerin bir değerlendirmesi olacaktır. Bize sayfalarında en çok yer ayıran yayın organı, **Devrimci Derleniş** olmuştur. Buna teşekkür ederiz. Eleştiri bizleri her zaman ilerletecektir. **Devrimci Derlenişin** eleştirilerine geç cevap veriyoruz. Bunun iki nedeni var. Birincisi: eleştiri bir seri yazı olduğundan, tamamlanmasını ve kendi içinde bir bütünlük kazansın istedik. İkincisi: çeşitli olayların önümüze çıkarak bizi ihmale zorlamasıdır. İhmalden muarızlarımızı küçümsediğimiz çıkartılmasın. O, **Derleniş kanserinin** nasıl sinsi sinsi ürediğini, ve Vatan Partisi için nasıl öldürücü bir illet olduğunu çok iyi biliyor, yaşıyoruz. O nedenle, küçümsemek aklımızdan geçmez. Tam tersine, sistemli mücadele amacımızdır. **Derleniş** Tezinin öldürülmesi Vatan Partisinin yaşaması demektir. Bu konu, bu kadar **açık** ve **hayatidir.**

Eleştiri önce Vatan Partisi'nin DİSK'e yaptığı bir çağrıyı değerlendirir ve Partinin **«mandaların bile dalmaya cesaret edemediği bataklığa boylu boyunca gömülmüş»** olduğu **«ispatlanır»** ve **«aslında sözü burada kesmek gerekir»** ama, dayanamazlar eleştiriye devam ederler. Ve başlıca iki konu üzerinde durulur. Birinci ve esas konu: Vatan Partisi'nin **Anarşi Yok Büyük Derleniş'i İNKAR** ettiğini ve dolayısıyla **«Leninist Parti anlayışını reddet»**tiği ispatlanır (!) İkincisi ise, TSİP öncesi ve sonrası tekliflerin aynı olmaması bir tutarsızlık olarak görülür, ve bizlere şu soru yöneltilir: **«Siz TSİP içindeyken, TSİP ve aynı yolu izleyen diğer "parti"ler birer grup partisiydiler de; bugün neden grup partisi değiller? Lütfen söyler misiniz sayın yeni VP kurmayları?»** Yazımızda bu sorulara açıklık getirmeye çalışacağız.

Derleniş eleştirisine DİSK'e yapılan çağrı ile girer. Önce buna değinelim. Vatan Partisinin, Zeki Erginbay'ın ve Cerrahpaşa'da iki gencin katledilmesi üzerine yaptığı öneriden şu cümle alınır.

«Vatan Partisi: İşçi sınıfımızın bir bölüğünün örgütü olan Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonunun demokrasi savaşımında hemen başa geçmesi gerektiğine inanır. Davranış olarak bütün demokratların ve yurtseverlerin desteğinde ilk adımda İstanbul, İzmir, Bursa ve Adana gibi büyük şehirlerimizde DEMOKRASİYİ KORUMA, İŞSİZLİĞİ PAHALILIĞI VE SİYASİ CİNAYETLERİ PROTESTO YÜRÜYÜŞ VE MİTİNGLERİ yapmayı önerir.» Ve şöyle yorumlanır: **«Kendine 'TKP' adını takan (...) bu ihanet sosyalizminin Türkiye'deki sözcüleri de sizinle aynı sloganı bağırıyor: 'DİSK başa gaçsin'»** Böylece VP'nin «sahte TKP» ile paralelliği gösterilmiş oluyor (!) Ayrıca **«hem kendinize 'Proletarya Partisi' diyorsunuz hem de DİSK'e 'başa geç!'** Hem kendinizi devrimin genel kurmayı sayıyorsunuz, hem de DİSK'in başınıza geçmesini istiyorsunuz. Bu ne yaman diyalektiktir böyle?» (Dev. Derleniş, s. I).

Eğer VP, DİSK'e siyasi parti misyonu vererek «başa geçme» sini öneriyor ise, bu önce «TKP» ile aynı çukura düşmek, sonra kendini parti olarak inkar etmek olur. Oysa yapılan, somut bir momentte DİSK'in başa geçip mitingler örgütlemesi önerisidir. Bu, kurmayın cephedeki tümenleri yönlendirmesi anlamına gelir. Vatan Partisi bunu önerirken kendisiyle ilgili bir ikircikliği olmadığı için, yığın örgütlerine somut öneri götürürken binbir kanteri dökmemektedir. Eğer siyasi bir parti (Kurmay), sınıflar savaşının tümenleri olan yığın örgütlerini yönlendirip, yönetmezse kendi savaşmak, yani kendi başına yenmek zorunda kalır ki, bunun sonucu intihar olur. Kurmay cephede tümenleri düzenler; kimini başa, kimini arkaya, kimini yana yerleştirir. Bu, savaşın o anlık gidişine bağlı **somut pratik** bir sorundur.

O zaman eleştiri şu biçime bürünebilir. **«Sizin önerinizle DİSK başa geçip mitingler düzenler mi? Bu boşa atılan bir çığlık olmaz mı?»** Bu teklifi iki şartta gerçekleşebilir: DİSK te Vatan Partisi etkinliğinin güçlü olmasıyla. Bu yoksa, olayların DİSK'i de Vatan Partisi gibi ikna etmesiyle. Hiçbiri olmazsa öneri boş düşer. Mümkündür. Ama bu, teklifin yapılmasını ve bu yolda mücadele edilmesini engellemez. **Devrimci Derleniş «bu yaman diyalektiği»** kavrayamadığı için Vatan Partisini **«her türlü var olma haklarını yitirip siyasi iflas buyrağını çekmiş»** ilan eder. Ve **«sözü burada kesmek»** ister. Ama bu ilandan kendi de şüpheli olduğu için, eleştirisine devam edip **«Leninist Parti anlayışını»** reddettiğimizi de ispatlar. Şimdi o konuya gelelim.

Hemen şunu söylemeliyiz. **Devrimci Derleniş** üç sayısında sayfalarca bizlerin **Anarşi Yok Büyük Derlenişi** inkâr ettiğimizi göstermeye çalışır. Şu açıklamayı yaparak **Derlenişçileri** rahatlatalım. Ve boşuna kanter dökmelerini engellemiş olalım. Evet **Anarşi Yok Büyük Derlenişi** İNKAR ediyoruz. Şu anlamda ki, teklif ortaya atıldığından bu yana **yaşanmış** ve parti momenti aşılmıştır. **Anarşi Yok Büyük Derleniş** hayata **geçirilmiştir. Devrimci Derleniş,** Vatan Partisinin kendini Proletarya Partisi görerek Anarşi Yok Büyük Derlenişi inkar ettiğini büyük bir günahkâr yakalamışcasına ilan eder. Oysa mesele basittir. Broşürün **«Pratik Derleni Örneği»** bölümündeki teklif hayata geçtiği an Anarşi Yok Büyük Derleniş tamamlanır.

Devrimci Derleniş aynı mantıkla **«Leninist Parti anlayışını»** reddettiğimizi iddia eder. Bunun nasıl tam tersi olduğunu göstermeye çalışalım.

«LENİNİST PARTİ ANLAYIŞI» KILIFI İLE PARTİYİ İNKAR:

Devrimci Derleniş Lenin'den şu alıntıyla kendi tek parti tezini güçlendirmek ister:

«Yukarıdaki sözlerden şu pratik sonuçlar çıkarılabilir: Biz Rus Sosyal-Demokratları birleşmeli ve tüm çabamızı Devrimci bir Sosyal - demokrat program bayrağı altında savaş vermesi hareketin devamlılığını sağlaması ve sistemli olarak onun örgütlenmesini desteklemesi gereken tek bir kuvvetli parti kurulmasına yöneltmeliyiz.» (Lenin, İska'nın Doğuşu. S. 9, aktaran, Devrimci Derleniş S. I)

«İşte bizim savunduğumuz tez tam budur. Biz bunun dışında hiçbir şey söylemiyoruz.» (a.y.) denerek Lenin'in **«sadık takipçileri»** Türkiye'de **«tek partiyi; ütopi-hayal»** gören bizleri Lenin' in yolundan çıkmakla suçlarlar ve sözlerini şöyle bağlarlar: **«Sizce Leninist prensip 'Ütopi-hayal' olursa nasıl birlik olabilirdik ki?»** (Devrimci Derleniş S. I)

Lenin'in alınan paragraf 6 satırdır. **Devrimci Derleniş** bunun son satırındaki **«Tek bir kuvvetli parti»** kelimelerine büyük bir iştahla sarılıp ve **«işte biz tam bunu savunuyoruz»** derler. Ama bunu yaparken **Derlenişin Zeminini** ve «tek bir kuvvetli parti» nin **programını** unuturlar. Lenin, birlik derken hemen yanına **«devrimci bir Sosyal Demokrat program bayrağı altında»** şartını koyar. Ve bu şarttan öteye bir santim bile kıpırdamaz. **Devrimci Derlenişçiler İskra'nın Doğuşu** broşüründen bol bol alıntı yaparak **«tek parti»** tezlerini desteklemeyi amaçlarlar, ama **birliğin zeminini** hep atlamışlardır. Bunun nedenlerine geçmeden önce, Lenin' in meseleyi koyuşuna bakalım: **«Kendimizi Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisinin üyeleri sayarak biz Manifestoda yer alan temel fikirlerle tamamen uyum içindeyiz. Ve ona partimizin uğruna mücadelesini verdiği amaçların açık bildirisi olarak çok önem veriyoruz.»** (s. 10). Böylece, daha İskra doğarken **birlik zemini** bellidir. Bu, 1898 deki ilk kongre kuruluş manifestosuydu. Ve zaten bir zemin belli olmadıkça birlik denen bir olay gerçekleşemez. Birlik için **birleşilecek bir zemin** gereklidir.

İskra gazetesi çıkışından yaklaşık bir yıl sonra, 21. sayısında program önerisini açıklar ve bu program önerisi de **«Emeğin Kurtuluşu Gurubunun 1885 de yayınladığı»** taslağın temel alındığı bir programdır,

Demek **«tek Parti»** rüyası yetmez. Onun gerçek olabilmesi ancak, devrimci bir program zemininde mümkündür.

Dr. H. Kıvılcımlı **Anarşi Yok Büyük Derleniş** broşüründe farklı davranmamıştır. Derlenişçilerin hep atladıkları broşürün **«Pratik Derleni Örneği»** bölümünde Vatan Partisi literatürü **Derleniş zemini** olarak önerilir.

Kıvılcım Gazetesi farklı davranmamış, sayfalarında Vatan Partisi programını öneri olarak sunmuştur. Yani derlenişin çerçevesini çizerek onu belirsizlikten, yönsüzlükten kurtarmıştır. Fakat **Devrimci Derleniş** henüz böyle bir çabaya girmemiştir. **Devrimci Derleniş** bir **«başyazı»**sında kendi dışındaki partisiz eğilimlerin partileşme tezlerini incelerken, genellikle **«somut öneri»** getirmedikleri yolunda eleştiriler yönelmektedir. Kendinin somut önerisi **Merkezi Derleniş Komiteleri ve Halk Uyanış Güçleridir.** Ama bunlar hangi **temelde** örgütlenecektir. Bu yok. O zaman bütün bu somutluk iddiaları yönsüzlük içinde dağılır gider. Eğer Derleniş isteği gevezelikten öteye götürülmek istenirse **kimle, hangi temelde** derlenilecektir belirtilmelidir. Yoksa **genel** derleniş çağrıları gevezelikten öteye geçmeyecektir.

(Devam edecek)

Sosyalist

DÜŞÜNCE ve DAVRANIŞ GAZETESİ

Haftalık Siyasî Gazete (Şimdilik 15 Günde Bir Çıkar)
Sahibi: Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür: Mehmet Akyol / Adres: Nuruosmaniye Cad. Garant İş Hanı No: 36 - 2/7 / Dizgi - Baskı: Murat Matbaacılık Koll. Şti. Tel: 27 45 71 / Son Baskı Tarihi: 14 Aralık 1977 / Abone Şartları: 6 Aylık 36 TL., Yıllık 72 TL.